

Ikt. sz.: KOB-42/15-4/2023.

KOB-12/2023. sz. ülés
(KOB-22/2022-2026. sz. ülés)

J e g y z ő k ö n y v

az Országgyűlés **Kulturális Bizottságának**
2023. november 28-án, kedden, 10 óra 05 perckor
az Országház Klebelsberg Kunó gróf termében (félemelet 10.)
megtartott üléséről

Tartalomjegyzék

<i>Az ülés megnyitása, a határozatképeség megállapítása, a napirend elfogadása</i>	5
<i>Szalay-Bobrovniczky Kristóf honvédelmi miniszter éves meghallgatása</i>	
<i>(Az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 41. §-a alapján)</i>	5
<i>Szalay-Bobrovniczky Kristóf beszámolója</i>	5
<i>Schmidt Gábor kiegészítése</i>	7
<i>Hozzászólások</i>	10
<i>Szalay-Bobrovniczky Kristóf és Schmidt Gábor válaszai</i>	16
<i>Az egyetemek és a kutatóintézetek, valamint a gazdaság összekapcsoltságának erősítéséhez szükséges egyes törvények, továbbá egyes felnőttképzési és kulturális tárgyú törvények módosításáról szóló T/6068. számú törvényjavaslat</i>	
<i>(Részletes vita a HHSZ 44-45 §-a alapján)</i>	21
<i>Az 1956. évi forradalom és szabadságharc emlékét méltó módon megörökítő budapesti '56-os Emlékmúzeum létrehozásáról szóló H/5787. számú határozati javaslat</i>	
<i>(Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről)</i>	25
<i>Szabadi István előterjesztése</i>	25
<i>Hozzászólások</i>	26
<i>Határozathozatal</i>	28
<i>Egyebek</i>	28
<i>Az ülés berekesztése</i>	29

Napirendi javaslat

1. Szalay-Bobrovniczky Kristóf honvédelmi miniszter éves meghallgatása
(Az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 41. §-a alapján)
2. Az egyetemek és a kutatóintézetek, valamint a gazdaság összekapcsoltságának erősítéséhez szükséges egyes törvények, továbbá egyes felnőttképzési és kulturális tárgyú törvények módosításáról szóló törvényjavaslat (T/6068. szám)
(Kormány - kultúráért és innovációért felelős miniszter)
(Részletes vita a HHSZ 44-45 §-a alapján)
(Kijelölt bizottság)
3. Az 1956. évi forradalom és szabadságharc emlékét méltó módon megörökítő budapesti '56-os Emlékmúzeum létrehozásáról szóló határozati javaslat
(H/5787. szám)
(Szabadi István (Mi Hazánk) képviselő)
(Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről)

Az ülés résztvevői

A bizottság részéről

Megjelent

Elnököl: Dr. Pósan László (Fidesz), a bizottság elnöke

Dunai Mónika (Fidesz), a bizottság alelnöke
 Dr. Kállai Mária (Fidesz), a bizottság alelnöke
 Simon Róbert Balázs (Fidesz), a bizottság alelnöke
 Kálmán Olga (DK), a bizottság alelnöke
 Szabadi István (Mi Hazánk), a bizottság alelnöke
 Csöbör Katalin (Fidesz)
 Erős Gábor (Fidesz)
 Kovács Zsolt (Fidesz)
 Dr. Szabó Tünde (Fidesz)
 Dr. Vinnai Győző (Fidesz)
 Földi László (KDNP)
 Dr. Hiller István (MSZP)
 Szabó Szabolcs (Momentum)
 Tóth Endre (Momentum)

Helyettesítési megbízást adott

Bodó Sándor (Fidesz) Csöbör Katalinnak (Fidesz)
 Földi László (Fidesz) dr. Kállai Máriának (Fidesz)
 Dr. Vinnai Győző (Fidesz) megérkezéséig Simon Róbert Balázsnak (Fidesz)
 Demeter Zoltán (Fidesz) dr. Szabó Tündének (Fidesz)
 Kunhalmi Ágnes (MSZP) dr. Hiller Istvánnak (MSZP)
 Dunai Mónika (Fidesz) megérkezéséig dr. Pósan Lászlónak (Fidesz)
 Dr. Kállai Mária (Fidesz) megérkezéséig Földi Lászlónak (Fidesz)

A bizottság titkársága részéről

Takács Gabriella bizottsági főmunkatárs

Meghívottak

Hozzászólók

Szalay-Bobrovniczky Kristóf honvédelmi miniszter
 Schmidt Gábor helyettes államtitkár (Honvédelmi Minisztérium)
 Dr. Hankó Balázs államtitkár (Kulturális és Innovációs Minisztérium)

Megjelent

Dr. Varga-Bajusz Veronika helyettes államtitkár (Kulturális és Innovációs Minisztérium)

(Az ülés kezdetének időpontja: 10 óra 05 perc)

Az ülés megnyitása, a határozatképeség megállapítása, a napirend elfogadása

DR. PÓSÁN LÁSZLÓ (Fidesz), a bizottság elnöke, a továbbiakban ELNÖK: Szép jó napot kívánok! Tisztelettel köszöntök mindenkit a mai bizottsági ülésen.

Tisztelt Bizottság! A jelenléti ív alapján megállapítom, hogy az ülés határozatképes. Elsőként a napirendről kell döntenünk. Kérdezem, hogy ki az, aki egyetért a kiküldött napirenddel. Aki igen, kérem, kézfelemeléssel jelezze! *(Szavazás.)* Ez egyhangú, köszönöm szépen.

Szalay-Bobrovniczky Kristóf honvédelmi miniszter éves meghallgatása

(Az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 41. §-a alapján)

Elsőként a sportpolitikáért való felelőssége keretében Szalay-Bobrovniczky Kristóf honvédelmi miniszter éves meghallgatására kerül sor az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 41. §-a alapján. A határozati házszabály 114. § (3) bekezdése alapján javaslom, hogy a miniszter úr egyéb elfoglaltságaira és programjaira való tekintettel a miniszteri meghallgatásra meghatározott időkeretben kerüljön sor: a miniszter úr bevezetője 20 perc legyen, a hozzászóló képviselők pedig 3-3 percben, egy körben tehessek fel kérdéseiket, illetve észrevételeiket, a miniszter úrnak pedig ezt követően nyílik lehetősége természetesen megválaszolni a felvetett kérdéseket. Erről a javaslatról a bizottság vita nélkül dönt.

Kérdezem, ki az, aki egyetért az előbbieken ismertetett javaslattal. Kérem, kézfelemeléssel jelezze! *(Szavazás.)* 14 igen. Ki az, aki nem ért vele egyet? *(Szavazás.)* 2 nem. Ki tartózkodott? *(Szavazás.)* 1 tartózkodás mellett a bizottság megszavazta tehát az időkeretben történő meghallgatást.

Meg is adom a szót a miniszter úrnak, tessék parancsolni!

Szalay-Bobrovniczky Kristóf beszámolója

SZALAY-BOBROVNICZKY KRISTÓF honvédelmi miniszter: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! Jó reggelt kívánok! Köszönjük szépen a lehetőséget és az érdeklődést, hogy erre a beszámolóra eljöttek.

Az elmúlt időszakban méltán jelenthetjük ki, hogy Magyarország közelebb került ahhoz, hogy sportnemzet legyen, hiszen már az eddigi eredményeink is predesztináltak minket erre. Érdemes rátekintenünk a számokra, hogy Magyarország, amely népességszámában 93. a világon, területét tekintve pedig 108., a nyári olimpiai érme tekintetében a 8. helyen állunk. Ezáltal méltán tekinthetjük magunkat sportnemzetnek. De ez nem magától van, hanem azoktól a döntésektől, lépésektől, befektetésektől, sportolói erőfeszítésektől, amelyekről itt most pár szóban fogunk tudni beszélni, és amelyben az egész nemzet részt vett.

A nemzet úgymond kormányzati vezetésével megbízott kormánypárt vezetésével az elmúlt tizenhárom évben méltán mondhatjuk, hogy stratégiai ágazattá nőtte ki magát a sport. Ezt igazolják azok a sportinfrastruktúra-fejlesztések, amelyek a XXI. századi követelményeknek is megfelelő körülményeket teremtettek, gondolunk itt a Puskás Aréna felújítására vagy a Duna Aréna megépítésére, és természetesen az egészre feltette a koronát az idén befejeződött Nemzeti Atlétikai Központ. De az országban számos más helyen is hasonló infrastruktúrafejlesztések történtek, amelyek megteremtik annak a feltételét, hogy aki sportolni szeretne, az tudjon hol, megfelelő körülmények között. Az persze, hogy ingatlanok állnak és szépek, az nem elég, tenni kell annak érdekében, hogy ezek kihasználtsága is növekedjen, fokozódjon, és ennek az

élet természetesen a nemzetközi nagy sportesemények szervezése jelenti, ami mindemellett számos gazdasági haszonnal is jár.

Magyarország a vizsgált időszakban számos rendkívül nagy érdeklődésre számot tartó hazai és nemzetközi sporteseményt szervezett meg, elég csak megemlíteni a két vizes világbajnokságot, a labdarúgó Európa-bajnokságot, az Európa-liga döntőt, az Európai Szuperkupa-döntőt, a kézilabda Európa-bajnokságot, a Bajnokok Ligája Final 4-t. A Giro d'Italia első három szakaszának is otthont adtunk, és természetesen a koronát az atlétikai világbajnokság megrendezése tette föl idén augusztusban, amely a világ harmadik legnagyobb sporteseménye volt.

Meg kell emlékeznünk arról, hiszen ez a számait tekintve valóban párját ritkító siker és eredmény, hogy 195 országból érkezett ide 2100 sportoló, és a közönség soraiban több mint 400 ezer látogató vett részt ebben a gyönyörű új stadionban, és a médián keresztül pedig az egymilliárdos számot is meghaladta a világból az érdeklődők és figyelők száma, ami egy döbbenetes szám. Köszönet és elismerés illeti az ebben részt vevő szakembereket. Azt is elmondhatjuk, hogy ezen keresztül egy új szintre emelkedett az atlétikai világbajnokságok szervezése, Budapest ezen túl mércének számít ebben a tekintetben, ezt maga Lord Coe mondta, aki egyébként rendszeres látogatója mind a sporteseményeinknek, mind pedig az egyéb sportdiplomáciai eseményeknek.

2023-ban számos sportsikerrel is büszkélkedhetnek a magyar sportolóink, ami persze elengedhetetlen mindahhoz, amiről az elején beszéltem, hogy egy valódi sportnemzetnek, egy sikeres sportnemzetnek tekinthessük magunkat, nem pusztán infrastruktúrát fejlesztünk, nem pusztán nagy sporteseményeket rendezünk, de a sportpályán is eredményeseknek kell lennünk. Néhányat kiemelek itt is.

Újra világbajnok lett a vízilabda válogatottunk, ez a szívemnek különösen kedves eredmény volt. Úszásban újabb magyar versenyző ért a világ tetejére, vívóink egyéniben és csapatban is világbajnoki aranyérmekkel örvendeztettek meg minket, kajak-kenu válogatottunk tagjai is eredményesek voltak, férfi labdarúgó válogatottunk pedig mindannyiunk nagy büszkeségére csoportelsőként, csont nélkül, egyenes ágon kvalifikálta magát az Európa-bajnokságra, amelyet nagyon várunk. Ne feledkezzünk el parasportolóinkról sem, akik 22 világ- és Európa-bajnoki címet hozta haza.

Fontos, hogy a sportdiplomácia terén is helyt álljunk, hiszen enélkül kevesebb eredményt tudnánk elkönyvelni a fent említett területeken. Nagyon fontos, hogy a sportdiplomataink megfelelő szinten és rangban képviseltessék magukat a nagy nemzetközi szervezetekben. Itt az élre kívánczik Fürjes Balázs barátunk és sporttársunk jelentős sikere, ami persze előtte is egy nagy lehetőséget nyit meg, a Nemzetközi Olimpiai Bizottság állandó tagjaként dolgozhat a továbbiakban a szövetségért, a Bizottságért vagy az olimpiai mozgalomért és persze a magyar sport ügyéért is (*Dr. Vinnai Győző megérkezik az ülésre.*), Gyulai Mártont pedig a sikeres atlétikai világbajnokság után a Nemzetközi Atlétikai Szövetség sportszakmai igazgatójának nevezték ki.

Ott voltam a megnyitón vagy a bejelentésen a World Aquatics helyszínválasztására vonatkozóan. Mindannyian tudjuk, hogy ez rendkívül fontos és a magyar sport szempontjából is kiemelt jelentőségű, hiszen nagyon sikeresek vagyunk a vizes sportokban. A World Aquatics nemsokára hazánkba helyezi át a központját.

Megindul a Hungaroring fejlesztése is, amely már évtizedek óta biztosítja a világ figyelmét azon a néhány augusztusi napon, amikor a Forma-1 Magyarországra látogat, és ezen keresztül Magyarország nemzetközi presztízsét tovább öregbíti.

Természetesen meg kell emlékeznünk mindennek a gazdasági hatásairól is, közvetett és közvetlen gazdasági hatásairól, turizmusélénkítő szerepéről. Ezen

keresztül a sport messze túlmutat azon, hogy jó fizikai állapotú és ezáltal boldogabb magyarok vannak mindenütt, hanem nagyon jelentős gazdasági tényező is.

Az elmúlt egy év értékelésekor meg kell említenünk, hogy szervezeti változások is történtek, hiszen a honvédelmi ágazat, a Honvédelmi Minisztérium felügyelete alatt fejté ki tevékenységét a Sport Államtitkárság. Ez azért sem meglepő, hiszen talán kis túlzással, de azt lehet mondani, hogy aki jó sportoló, az már lélekben egy kicsit katona is, hiszen azok az erények, amelyek jó sportolóvá tesznek valakit, feltétlenül szükségesek ahhoz, hogy a hazáját védeni tudó kiváló katona váljon belőle. Szorgalom, kitartás, küzdeni tudás, csapatban gondolkodás, a társak és a bajtársak tisztelete, győzni tudás, veszteni tudás, hazaszeretet, ezek azok a fogalmak, amely minden jó sportolót azzá tesznek, ami, és minden jó katonát is azzá tesznek. Tehát a két terület szoros lelki kapcsolatban is volt idáig is már, most azonban egy szervezeti kapcsolat is felépült.

A sport nagyon nagy támogatást ad nekünk, a honvédelem építéséért felelősöknek, hiszen egy olyan széles társadalmi bázishoz tudjuk eljuttatni ezeket az üzeneteket, amit a sport nélkül nem tudnánk megtenni. Honvéd kadétprogram, és számos olyan programot sorolhatnék, amelyben találkozik ez a két terület. A legismertebb, méltán egyébként, a Sportszázad működése, amelyet immáron egy második századdal is kiegészítünk a következő ciklusban. A honvédelmi nevelési feladatokban tehát a sportnak megkerülhetetlen jelentősége van.

Emlékezzünk meg végül, hogy 2024 olimpiai év lesz. Nagyon sokat várunk a magyar sportolóktól, a magyar sportágazattól, hogy mindazok a fejlesztések, amiket az elmúlt években lefolytattunk az infrastruktúra területén, mindazok a képességek és erőfeszítések, amiket a sportszervezés területén, illetve a sporteredmények hozatalában megtettünk, a '24-es olimpiai évben tovább öregbítsék Magyarország nemzetközi hírnevét, és még előbbre lépünk azon a táblázaton, amellyel rövid hozzászólásomat kezdtem.

Én most, elnök úr, ha megengedi, akkor megkérném Schmidt Gábor államtitkár urat, hogy azokat a programokat, amelyek a sportszakmai részben a fent említettek konkrét végrehajtására vonatkoznak, számszerűségükben és belső tartalmukban is részletesen ismertesse a bizottság számára. Köszönöm.

ELNÖK: Tessék!

Schmidt Gábor kiegészítése

SCHMIDT GÁBOR államtitkár (Honvédelmi Minisztérium): Köszönöm a szót, miniszter úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! Engedjék meg, hogy én is nagy tisztelettel köszöntsem önöket. Ahogy a miniszter úr is elmondta, 2022-ben a sportágazat a Honvédelmi Minisztériumhoz került, és én azt gondolom, hogy mindazok a szinergiák, amelyekről a miniszter úr is beszélt, az elmúlt másfél évben, azt hiszem, nagyon jól kiaknázásra kerültek, meg tudtak erősödni. Én azt hiszem, hogy mindkét terület egyértelműen profitálhat ebből, és profitál is, ahogy ezt már a közös programokban is látjuk. *(Dr. Kállai Mária és Dunai Mónika megérkeznek az ülésre.)*

A sportirányítás nagyon fontosnak tartotta, hogy 2022-ben azokat a programokat, amelyek 2012-ben indultak el, és nagyban hozzájárultak a sport ágazat fejlődéséhez, megerősödéshez, áttekintse és átvizsgálja, és ezek mentén határozza meg azokat a célokat, amelyeket a következő időszakban fontosnak tart. *(Dr. Hiller István megérkezik az ülésre.)* Nagyon fontos volt, hogy egyrészt a kiemelt sportágfejlesztés, a különböző edzői támogató programok, a sportinfrastruktúra-fejlesztés irányait is áttekintsük. Nagyon fontos volt kezdettől fogva, hogy a sportirányítás úgy gondolja, hogy az a szervezeti irányítási struktúra, amely a sporttörvényben is lefektetésre került,

amelyben nagyon fontos lábak a sportirányításban a köztestületek, tovább erősödjenek, vagyis erősödjön a köztestületek véleménye, a köztestületekkel kapcsolatos folyamatos együttműködés. Ezért a Magyar Olimpiai Bizottsággal, a Magyar Paralimpiai Bizottsággal és az egyéb köztestületekkel szoros együttműködésben történik ez a fajta átvilágítás, amelynek keretében bizonyos programok megerősítésre kerültek, bizonyos programok kiegészítésre kerültek.

Az egyértelmű volt, hogy két stratégiai cél határozza meg a sportirányítás működését ebben az időszakban. Az egyik, hogy ott maradjunk a világ élvonalában, azokat a pozícióinkat, amelyeket hosszú évtizedek óta és egyébként az utolsó időszakban kiemelt módon megerősítettünk, és ott el is értük ezeket a kiváló eredményeket, amelyeket a miniszter úr is elmondott, megerősítsük, és a professzionális sport, az utánpótlásnevelés tovább erősödjön.

Ugyanakkor nagyon hangsúlyos, és kifejezetten erőteljes megfogalmazást kapott, hogy a versenysport mellett nagyon fontos, hogy minél többeket szólítsunk meg, minél többeknek hívjuk föl a figyelmét arra, hogy az egészségünk megőrzéséhez, az életszínvonalunk, az életminőségünk javulásához fontos a mindennapos sport. Ez részévé kell hogy váljon az életünknek, és abban az időszakban, amelyben egy ilyen fontos létesítményfejlesztés valósult meg, igenis, lehetőség van arra, hogy minél többen sportoljanak, minél többen mozogjanak, és ezzel az egészségük érdekében is tegyenek.

Szükség volt mindenképp az irányítási struktúra átalakítására is. Erőteljes háttérszervezeti rendszer alakult ki, 2023. január 1-jén létrejött a Nemzeti Sportügynökség Nonprofit Zrt., amely egyben magában foglalja a korábban különállóan működő létesítményüzemeltetési és fejlesztési funkciókat, amelyeket korábban a nemzeti sportközpontok és a BMSK látott el. Ide kerültek azok a sportszakmai programok, amelyek nyomon tudják követni a biztosított források szakszerű felhasználását, lehetővé teszik a szakmai programok folyamatos monitoringozását, és ide kerültek az 500 millió forint alatti kiemelt hazai rendezésű nemzetközi versenyek koordinációs feladatai is.

Nagyon fontos volt, hogy az élsport további megerősítése kapcsán létrehozzunk egy új egységes programot, ez lett a nemzeti versenysport-fejlesztési program, amelyben a korábbi 17 olimpiai sportág helyett 43 sportágat szólítottunk meg. 2023-ban 15,9 milliárd forintot fordítottunk erre a fejlesztési területre, amelyben igyekeztünk megerősíteni az olimpiai sportágak szervezetét, a felnőtt élsportot és ebben az olimpiai felkészülést, az utánpótlásnevelési feladatokat, és ösztönöztük a szövetségeket, hogy saját maguk is fontosnak tartásák a tagszervezeteik támogatását és az edzői programokat.

De természetesen, hogy emellett fontosnak tartotta az államtitkárság, hogy továbbvigye a kiemelt edzőprogramot, amelyet kiegészített egy kiemelt utánpótlásedző programmal, és azt hiszem, hogy talán az egyik legfontosabb új program az a nevelőedző program, amelyben megerősítjük azokat a fiatal, elsősorban fiatal edzőket, akik ott állnak a csarnokok kapujában, ott állnak a medence partján, és először szólítják meg a gyerekeket. Közel 500 ilyen fiatal edzőnek tudtunk lehetőséget biztosítani a nevelőedző programban, amelyben összesen 36 olimpiai sportág vesz részt. Örömmel mondhatom, hogy 2024-ben ezt a programot tovább bővítjük, az idei 867 millió forint helyett jövőre már 1 milliárd 140 millió forintot fogunk erre a programra fordítani.

Ugyanígy fontosnak tartottuk a versenyzők további segítségét és az ő egzisztenciájuk előkészítését. Ez alatt azt értem, hogy fontosnak gondoljuk, hogy az élsport pályafutás mellett a civil karrier felé is forduljanak. Ebben segíti őket az a kettős karrierprogram, amelyben egyrészt ott van számukra a sportolói ösztöndíj, a Gerevich-ösztöndíj formájában, másrészt pedig a Magyar Sportcsillagok Ösztöndíjprogram azok számára, akik egyetemeken, főiskolákon folytatják a tanulmányaikat. Itt is

mondhatom, hogy a jövő évben ezt a programot tovább bővítjük, és a felsőfokú szakképzésben részt vevők is részesei lehetnek ennek a programnak, hiszen itt is nagyon fontos, hogy a kiemelkedő sportteljesítmények mellett, az edzések mellett természetesen a tanulmányi előmenetelt is finanszírozzuk.

Mindenképp szeretnénk volna az erkölcsi elismerését is növelni azoknak, akik jól tanulnak és jól sportolnak, ezért megerősítettük a „Jó tanuló - jó sportoló” úgynevezett elismerési rendszert, és létrejött a magyar tehetségek pályázata „Magyarország tehetsége” néven, ami a középiskolákban jó tanuló, jó sportolókat célozta meg.

Ahogy mondtam, élsport és kiváló eredmények egy olyan nemzetközi környezetben, amely egyre erősödik és egyre nagyobb a verseny, nem lehet hatékony utánpótlásnevelési programok nélkül. Ezért megerősítettük a Héraklész programot a Nemzeti Sportügynökség keretei között, itt komplex tehetségmenedzselés, teljesítménydiagnosztika és olyan segítő programok állnak rendelkezésre, amelyek nem sértik a szövetségek szakmai programjait, hanem minden esetben hozzá tudnak tenni ehhez.

Természetes, hogy a sport alapköve az edző, de az edzők a sportegyesületekben tudnak kiteljesedni, ezért a sportirányítás fontosnak tartotta, hogy megerősítse a kiemelt egyesületi programot. A budapesti kiemelt egyesületeket két egyesülettel bővítette, bekerült a Központi Sport- és Ifjúsági Egyesület, KSI SE, így ismerjük talán jobban, illetve a Csepel Sport Club Alapítvány, hiszen nagyon fontosnak tartjuk, hogy egy olyan nagy múltú sportegyesület, mint a Csepel, hasonlóan a Budapest Honvédhoz, a Ferencvároshoz, az MTK-hoz, fejlődésnek induljon, és segítse Budapest sportját. Emellett bővültek a kiemelt vidéki egyesületek programjai, a Ceglédi Vasutas Sportegyesület, az Atomerőmű Sportegyesület és a Budapesti Sport Club került be ebbe a programba, és itt is előkészítés alatt van ezeknek a különböző programoknak a további fejlesztése is.

Ahogy a miniszter úr is beszélt róla, rendkívül fontos a kiemelt hazai rendezésű események megrendezése Magyarországon, hiszen ennek nemcsak sportjelentősége van, hanem egyrészt egy nagyon komoly turisztikai multiplikáló hatása. Mindezt látjuk az atlétikai világbajnokság számai kapcsán is, és azt is látjuk, hogy amikor egy ilyen sporteseményt bármely sportágban Magyarországon megrendezünk, akkor utána halmozottan indulnak el a fiatalok, és keresik azt a sportágot; most is látjuk, hogy az atlétikai világbajnokság után az Atlétikai Szövetség különböző tagszervezeteinél szerte az országban rengeteg fiatal kezd el sportolni. Én hiszem azt, hogy a párizsi olimpia után is biztosan így lesz ez, de biztos, hogy így lesz ez a jövő évi ritmikus gimnasztika Európa-bajnokságot követően vagy az evezős Európa-bajnokságot, vagy a kajak-kenu Európa-bajnokságot követően is.

Fontos volt, hogy bizonyos olyan dolgokra is, amelyek azonnali cselekvést igényelnek, megfelelő válaszokat tudjunk adni. Ebben az időszakban sajnos ilyenek is voltak, ilyen volt például az ukrán menekült sportolók elhelyezése. Ebben, azt gondolom, a sportvilág is példát mutatott, és minden segítséget megadtak a sportszövetségek, hogy az ide érkező ukrán sportolók tovább tudják folytatni a sportolást, és jó körülmények között legyenek elhelyezve.

Ezenkívül fontos volt, hogy Magyarország eddigi legnagyobb sporteseménye kapcsán, ami a világ harmadik legnagyobb sporteseménye, megerősítsük a szervezőbizottságot, itt dr. Schmidt Ádám államtitkár úr egy külön kormánybiztosi megbízást is kapott. Én azt hiszem, az a tény, hogy Sebastian Coe a záróünnepségen azt mondta, amit a miniszter úr is idézett, hogy egy új mércét állított fel a szervezőbizottság az atlétikai világbajnokságok tekintetében, egyértelműen igazolja nemcsak az atlétikai szervezőbizottság munkáját, hanem hogy az elmúlt években a kiemelt hazai rendezésű eseményeknél egy olyan know-how halmozódott fel, ami, azt gondolom, hogy

egyedülálló lehetőséget biztosít Magyarországnak a kiemelt hazai rendezésű események megrendezésében.

Fontosnak tartom még kiemelni, hogy a háború okozta reziárnövekedés kapcsán a sportirányítás azonnal az uszodák megsegítésére sietett, ezzel szerette volna segíteni egyrészt az úszó- és a vízilabdasportot, de természetesen mindenkit, aki úszik, és ezzel is áldoz az egészségének. Egy programot állítottunk fel közösen a két országos sportági szakszövetséggel, a Magyar Úszó Szövetséggel és a Magyar Vízilabda Szövetséggel, természetesen a Nemzeti Sportügynökség bevonásával, és azóta is folyamatosan, negyedévente segítséget és támogatást adunk az uszodák nyitva tartása érdekében az üzemeltetésre.

Természetesen azt is felismertük, és ebben a Pénzügyminisztérium partner volt, hogy szükséges, hogy olyan fejlesztéseket hajtsunk végre a létesítményeknél, amelyek a későbbi üzemeltetési költségeket csökkenteni tudják. Erre is elindult egy 2,8 milliárdos program, amelyben energiahatékonysági beruházásokat támogat a Honvédelmi Minisztérium az Építési és Közlekedési Minisztériummal közösen.

Az atlétikai világbajnokságról már több szó esett, de szeretném azért kiemelni, hogy 404 ezer eladott jegy volt, 60 százalékban Magyarországon, 40 százalékban külföldön vásárolt. Amit még egyértelműen kiemelnék, hogy a Nemzeti Atlétikai Központ a világbajnokságot követően nemcsak a professzionális sportot, a versenysportot, hanem elsősorban a szabadidősportot fogja szolgálni. Egyedülálló módon egy régi rozsdáövezet helyén egy nyitott létesítmény fog létrejönni az átalakítást követően, amely várhatóan jövő júliusban ér véget. Mindenki, aki szeretne a mozgás örömeinek hódolni, birtokba veheti majd ezt a létesítményt. *(Az elnök a pohara megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)*

Amit még fontosnak tartanék így a legvégén kiemelni, hogy természetesen az államtitkárság abban a tekintetben is fontosnak tartotta, hogy új programot indítson el, hogy minél többekhez jusson el a fő üzenet, hogy a sport nagyon fontos az egészségünk megőrzése érdekében. Ezért elindult a „Sportoló nemzet” program, amelynek már több rangos eseménye is volt, nagyon sokakat szólított meg. Elindult a Sportoló Nemzet Klubkártya, amely lehetőséget ad azon létesítmények kedvezményes használatára, amelyek a Nemzeti Sportügynökség üzemeltetésében és működtetésében vannak jelenleg is.

Úgyhogy én azt hiszem, hogy ezzel is egy olyan közösséget építünk, amely közösség egy egészséges és erős nemzet alapja lehet. Nagyon szépen köszönöm.

Hozzászólások

ELNÖK: Köszönjük miniszter úrnak, államtitkár úrnak a beszámolót.

A képviselői hozzászólásokra kerül sor. Kérdezem, hogy ki kíván hozzászólni. *(Jelzésre:)* Akkor megpróbálom összeírni, tehát Kálmán Olga, Szabadi István. Ugye, jól láttam? *(Szabadi István: Szabó Tünde előbb jelentkezett.)* Bocsanat! Tóth Endre, Csöbör Katalin, Dunai Mónika, Hiller képviselő úr. Van-e további hozzászólási szándék? *(Nincs jelzés.)* Ilyet nem látok. Akkor kezdjük is! Kálmán Olga képviselő asszonyt illeti a szó három percben.

KÁLMÁN OLGA (DK), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen. A miniszter úrtól szeretnék kérdezni. Sorolom önöknek és önnek a neveket, ahol az önök kormánya a határon túl a magyar adófizetők pénzéből sport-, fociakadémiát épített vagy tervez építeni, vagy focicsapatokat támogatni: Dunaszerdahelyen, Topolyán, Csíkszeredán, Munkácson, Sepsiszentgyörgyön, Eszéken, Lendván, Révkomáromban, Rimaszombaton. Ez a magyar adófizetőknek eddig több tízmilliárd forintjába került. A kérdésem összesen annyi lenne, hogy biztosan ez-e a legjobb módja a határon túliak

támogatásának, illetve tényleg a magyar adófizetők pénzéből kell-e más országokban fociakadémiát építeni. Mit gondol ön erről? Nem lenne jobb helye a megélhetési válsággal küszködő belföldön, vagyis Magyarországon ennek a pénznek? Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük, képviselő asszony. Szabó Tünde képviselő asszony következik.

DR. SZABÓ TÜNDE (Fidesz): Köszönöm szépen. Én is tisztelettel köszöntöm a miniszter urat, az államtitkár urat. Köszönjük a tartalmas és széles körű beszámolót. Nagyon fontos, hogy ezáltal is megismerjük a sok-sok eredmény mögötti munkát, amelyért ténylegesen gratulálunk az edzőknek, a sportági szakszövetségeknek, a Sport Államtitkárságnak, óriási lehetőséget kapnak a fiatalok, az élsportolók ezáltal.

2012-ben fő célként azt tűztük ki, hogy minden sportág meg tudja rendezni a legnagyobb világeseményét. Ez mára már teljes mértékben adott, sőt, nagy előszeretettel adják ide a nemzetközi sportszervezetek a versenyrendezést. Ez is azt bizonyítja, hogy nagyon színvonalas versenyrendezők is vagyunk, úgyhogy nemcsak a sporteredményeinkre lehetünk büszkék, hanem a nemzetközi sportesemények rendezésére is.

Elhangzottak a sok-sok nemzetközi sportesemény számadatai, hogy gazdaságilag mit hoznak. Tudjuk, hogy több mint 120 nemzetközi sporteseményt rendeztünk ebben az évben, és ez is azt mutatja, hogy a sportágaknak erre nagyon nagy szükségük van. 47 sportág mondhatja magáénak, hogy igen, rendezett ebben az esztendőben nemzetközi sporteseményt. Fontos az, hogy ezáltal is sportnemzet vagyunk. Elhangzott, hogy sportoló nemzetté is tudjunk válni, erre több program is elindult.

Én egy kérdést szeretnék feltenni a miniszter úrnak. Ugye, tudjuk azt, hogy az úzás alapsportág, ezt az egyik legfontosabb sportágnak tartom mint szülő, hogy minden gyermek nagyon hamar meg tudjon tanulni úszni. Tudjuk, hogy a Magyar Úzó Szövetség több programot is el tudott indítani az elmúlt esztendőkből, az „Úzó nemzet” programot és a „Minden gyermek tanuljon meg úszni!” programot, ezáltal több ezer gyermek tud évente megtanulni. Szeretném kérdezni tisztelettel, hogy a magyar kormány ezt hogyan tudja segíteni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm. Szabadi István képviselő úr.

SZABADI ISTVÁN (Mi Hazánk), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! Tisztelt Miniszter Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Természetesen jogos a kormány részéről a nemzeti identitásunk védelmének szándéka. Úgy gondolom, hogy ebben a teremben mindenkinek rendkívül fontos a magyarsága, ez lehet mindennek az alapja. Azonban elválaszthatatlan része kellene hogy legyen a magyar sport védelme tekintetében is.

Kérdezem a miniszter urat, hogy egyetért-e a nemzetünk identitásának erősítése érdekében a Mi Hazánk Mozgalom azon javaslatával és törekvésével, hogy a hazai csapatsport-bajnokságokban 50 százalékos magyar kvóta legyen bevezetve. Jelenleg ugyanis a teljesen liberális szabályozatlansággal Magyarország is azt üzeni sajnos, hogy noha mintegy 130 évig képesek voltunk komoly szinten működtetni a magyar sportot, mintha ezt most a külföldi tehetségek mértéktelen alkalmazásával tudnánk csak biztosítani. Nyilván ez nem így van, nagyon is bízunk benne, hogy ez nem így van. Viszont az önbecsülésünket erősen sérti az, hogy a külföldi játékosok tehetségével próbálunk jók lenni és eredményeket elérni, mintha magunkban nem bízánk, illetve

a magyar tehetségekben nem bíznánk. Szükségesnek tartjuk tehát, hogy szabályozott legyen a magyar sportolók aránya a magyar bajnokságokban, erősítve ezzel a nemzeti jelleget és a magyar utánpótláskezelést.

Szintén kérdezem a miniszter úrtól, hogy van-e erre vonatkozóan intézkedési terve, elképzelése önnek, illetve magának a minisztériumnak, hogy minél több magyar tehetség kapjon lehetőséget, és velük, az ő tehetségükkel, munkájukkal tudjuk bizonyítani a sportok területén, hogy igenis kiváló sportember és sport működik Magyarországon. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tóth Endre képviselő úr, parancsoljon!

TÓTH ENDRE (Momentum): Köszönöm szépen a szót. Miniszter Úr! Én azzal kapcsolatban kérdezném először is önt, hogy a futballban azért a felnőtt válogatott nagyon szép sikert ért el nemrég, harmadszorra tudtunk kijutni, ráadásul egyenes ágon az Európa-bajnokságra. Viszont az utánpótlás válogatottjaink annyira nem szerepelnek jól. Minek tudja be ezt a kettősséget, hogy a felnőtt válogatott az utóbbi években azért sikeresen szerepel, az utánpótlás válogatottjaink kevésbé?

Csányi Sándor, az MLSZ vezetője úgy fogalmazott, hogy U17-től U21-ig a nemzeti csapatok a pénzbőség ellenére rosszabb eredményeket érnek el az elvárhatónál. Ön is osztja-e ezt a véleményt? Mit kíván tenni a tárca? Hogyan kívánja segíteni az utánpótlás válogatottak sikerét? Itt elhangzottak az edzőképzésre elindított programok, az edzők támogatására indított programok. Ezeket sikeresnek tartják-e az eddigi eredmények alapján? Hiszen számos kritika éri a hazai edzőtársadalom egy részének szakmai felkészültségét, motiváltságát. Hogyan tudták ezeket javítani és mik a terveik erre nézve?

A tao-rendszerrel kapcsolatban az lenne a kérdésem, hogy meg lett emelve a sporttámogatásra fordítható társaságiadó-keret, de nagyon sok kritika érte korábban a rendszert, hogy ez a pénz, amit megkapnak a klubok, rossz hatékonysággal kerül felhasználásra, visszaélések vannak, nem arra költik, amire meg van nevezve célként. Hogyan tudják szigorítani az ellenőrzéseket? Terveznek-e egyáltalán szigorítani, vagy azt gondolják, hogy jó hatékonyságú ezeknek a pénzeknek az elköltése?

Illetve, ha megengedi, honvédelemmel kapcsolatban is kérdezném... *(Az elnök megkocogtatja a poharát.)*

ELNÖK: Képviselő Úr! A bizottság tárgykörébe tartozó kérdéseket lehet feltenni. Ha a honvédelemmel kapcsolatosan van kérdése, majd elmegy a Honvédelmi és Rendészeti Bizottság ülésére, ott tudja ezt feltenni. Köszönöm. Tehát maradjunk a bizottság hatáskörébe, tárgykörébe tartozó témáknál!

TÓTH ENDRE (Momentum): Akkor ezek szerint nem kapok erre lehetőséget.

Végezetül talán a sportot is érintő kérdést tennék fel a miniszter úrnak. Azért abban talán egyetérthetünk, hogy a sportban nagyon fontos a példamutatás, hogy az edzők, a tapasztaltabb játékosok példát mutassanak a társaiknak. Azt gondolom, hogy elvárható egy minisztertől is, hogy példát mutasson az ágazata érintettjeinek. Mit gondol, hogy milyen példát mutat azzal, hogy önnek azért, tudjuk, hogy van egy kormányzati szerződése kaszinók üzemeltetésére, a hírekben ez szerepelt - vagy cáfolja meg, hogyha rosszul értesültem. Illetve volt korábban egy ilyen, ez miniszterként azért számomra visszás. De ha rosszul értesültem, akkor cáfolja meg ezt az ismeretet. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönjük. Csöbör Katalin képviselő asszony, parancsoljon!

CSÖBÖR KATALIN (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Nagyon köszönöm a miniszter úrnak és az államtitkár úrnak is a részletes beszámolóját. Nagyon jó hallani így összegezve, hogy tényleg milyen sikereket érünk el és érnek el a magyar sportolók a különböző nagy bajnokságokon, és az ő sikerük természetesen a mi sikerünk is. Úgyhogy szinte egy emberként örül mindenki minden győzelemnek, legyen az futball vagy egyéni teljesítmény.

Nagyon köszönjük a miniszter úrnak és a kormánynak a támogatást pontosan például a nagy egyesületek, a vidéki nagy egyesületek számára, és azért, hogy vidékről is tudjanak az ott sportolni szándékozók fejlődni és jó teljesítményt elérni az egyes bajnokságokon. Viszont szeretném megkérdezni, hogy vannak kisebb klubok is, amelyek nehezebben tudják érvényesíteni a lehetőségeiket. Számíthatunk-e további támogatásokra ebben a nehéz helyzetben, amikor gazdasági és energiaválság van, háború van, és tudjuk, hogy a forrásokat nehéz előteremteni? De számíthatunk-e vidéken további támogatásokra, esetleg sportcsarnokok vagy sporttermek felújítására? Tehát nemcsak a fővárosban vagy nagyobb városokban, hanem vidéken is. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. *(Tóth Endre jelentkezik.)* Képviselő Úr! Kitöltötte a három percét. Ügyrendi javaslata van? Mert akkor tud szólni.

TÓTH ENDRE (Momentum): Azzal kapcsolatban, hogy azt mondtam, hogy honvédelemmel kapcsolatos a kérdésem, de valójában a honvédelmi oktatással, tehát azt gondolom, hogy ez érinti a bizottság tárgykörét.

ELNÖK: Valóban, csak a három percét akkor is kimerítette.

TÓTH ENDRE (Momentum): Tehát akkor nem adja meg nekem a szót, elnök úr.

ELNÖK: Erről döntött a bizottság, hogy időkeretben tárgyalunk. Köszönöm. Hiller képviselő úr, tessék parancsolni!

DR. HILLER ISTVÁN (MSZP): Tisztelt Elnök Úr! Szeretném bejelenteni, hogy Kunhalmi Ágnes alelnök asszonyt helyettesítem, ezért két kérdést teszünk föl, az egyiket ő, a másikat én, csak az én számmal. Ezt ő még nem tudja, de majd meg fogja tudni. *(Derűlség.)* Ezért hat perc időkeretben fogok beszélni.

Tisztelt Miniszter Úr! A minisztérium és az ön tevékenysége nemcsak a sporton keresztül kapcsolódik a Kulturális Bizottság témaköreihez, hanem más kérdésekben is. Ezért két ügyet szeretnék fölvetni, mind a kettő szimbolikus, nekem és azt gondolom, hogy sokunknak fontos, két elhelyezés kérdését.

Az egyik a Honvéd Főparancsnokság épületét érinti, és szeretném elmondani a véleményemet is röviden. A minisztériumot önök a Hadtörténeti Intézet és Múzeum korábbi épületébe helyezték át/vissza. Én nagy tisztelője vagyok a magyar hadtörténetírásnak, mégiscsak a Hadtörténeti Közlemények az ország egyik legrégebb kurrens folyóirata, 1888 óta működik. Az, hogy beköltöztek oda, az egy szakmapolitikai döntés, nem erről szeretném kérdezni, hanem hogy a Magyar Hadtörténeti Intézetnek és Múzeumnak méltó elhelyezést kell biztosítani. Nem hiszem, hogy ezzel bárki vitatkozna. Én nem tartom megfelelőnek, hogy a Honvéd Főparancsnokság budavári épületét oda helyezzük.

A Honvéd Főparancsnokság épületét ismerve egy kimondottan komoly, Budavár és a magyar államiság történetét bemutató múzeum elhelyezését, egy modern kialakítású múzeum elhelyezését tartanám helyesnek, figyelve arra, hogy turisták százezrei látogatják a Budavárat. A honvédelmi múzeumnak pedig, a Hadtörténeti Múzeumnak nemzetközi példákból is kiindulva egy új múzeumot építenék, egy zöldberuházásos múzeumot, ahol tér és lehetőség van fiatalabbak és idősek ilyen irányú kíváncsiságára. Az idő hiányában nincsen módom kifejteni, de ön is nyilván ismer olyan múzeumokat, amelyek nem egy zárt épületben mutatják be az adott ország hadtörténetét, hanem más lehetőségeket biztosítanak. Kérem szépen, hogy erről, ha módja van, beszéljen.

A másik egy szimbolikus dolog, ez pedig a volt Petőfi-laktanya dolga. A Petőfi-laktanya nevét Mária Terézia-laktanyára változtatták. Ezt a laktanyát soha nem hívták Mária Terézia-laktanyának; hívták IV. Károlynak, hívták Petőfinek és másként is, de Mária Teréziának soha. A Magyar Nemzetben megjelent egy, tartok tőle, ettől a döntéstől nem független írás, nem erre, hanem a véleményemre kérem szépen, hogy reagáljon, de azért kell, hogy idézzek valamit. Azt mondja Petőfiről, hogy amíg csak magyar ember él a földön, Petőfi Sándort nemzetünk legnagyobbjai között tartjuk számon, de a szabadságharc lánglelkű költőjének katonai vonatkozásai kifejezetten gyengék. A szabadságharc idején ugyan ismét jelentkezett szolgálatra, azonban makacssága, önfejűsége, feletteseivel szemben való elégedetlensége nem tették mintakatonává.

Azért tisztelettel szeretnék emlékeztetni, hogy Petőfi Sándor katonai hősi halott, akár a ságvári csatamezőn, akár valahol Oroszországban...

ELNÖK: Segesvári!

DR. HILLER ISTVÁN (MSZP): Bocsánatot kérek! *(Közbeszólás a kormánypártok részéről: Segesvár! Figyelünk! - Derültség.)* Elnézést kérek! Nagyon köszönöm a kormánypárt érdeklődését.

ELNÖK: Ez természetes.

DR. HILLER ISTVÁN (MSZP): A segesvári csatamezőn, akár valahol Oroszországban, ne most fejtsük meg a rejtélyt, de hősi halottként tartjuk számon.

Mária Teréziáról pedig azt írja, hogy nagy formátumú uralkodó, Habsburgokról ugyan nem illik elnevezni laktanyát Magyarországon, de Mária Teréziát számos dolog fűzte össze a magyar katonákkal. Na, most mi itt többen vagyunk történészek a teremben, számos módon el tudjuk mondani, hogy milyen módon fűzte szoros kapcsolat Mária Teréziát a magyar katonához. Ebben most semmilyen vicc vagy humor nincsen, csak a történetírás. Minden levelét idézve nem biztos, hogy kibírnánk pironkodás nélkül, de ettől ez még így van.

Ez a névváltozás ugyanakkor, miniszter úr, a legszerencsétlenebb időpontban történt. Ebben az évben Petőfi-émlékév van. Nem gondolja, hogy stílusosabb lett volna, ha már mindenképpen át akarták nevezni ezt a laktanyát... - amit egyszerűen egyébként nem fogok föl, hogy miért kell átnevezni a Petőfi-laktanyát, de kérem, hogy erre válaszoljon. De pontosan Petőfi Sándor születésének 200. évfordulóján, amikor az ország arra emlékezik, hogy a legnagyobb költőnk két évszázaddal ezelőtt született, kulturális programok egész sora próbálkozik az oktatásban és a kultúra területén megemlékezni, akkor önök Mária Teréziává változtatják át a Petőfi-laktanyát. Nem bírtak volna ki még egy évet, ha már ennyire kellett?

Kérem szépen, hogy magát a névváltozást is indokolja, és az időpontot is, mert, még egyszer mondom, szimbolikusnak tűnik. Tudom, hogy az ön felmenői között számos katonaember van, azok, kérem, kell, hogy értsenek a szimbolikához, az nemcsak a tények, a csaták meg az uralkodók évszámaiból álló tudomány. Mind a két esetben, a Honvéd Főparancsnokság dolgában és a Mária Terézia-laktanya dolgában is (*Az elnök a pohara megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.*) kérem szépen a gondolkodást és a véleményem legalábbis mérlegelését. Köszönöm szépen, hogy elmondhattam.

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Dunai Mónika képviselő asszony következik, parancsoljon!

DUNAI MÓNICA (Fidesz), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Köszönjük azt a munkát, amelyet a miniszter úr és az államtitkárság a magyar sport érdekében az elmúlt időszakban kifejtett. Azt látjuk, magyarok milliói, hogy ennek már most is megvan az eredménye. Köszönjük azt az érzést is, amelyet magyarok millióinak nyújtottak a sportolókon keresztül és a sportolókkal együtt. Azt látjuk, hogy ma már van mire büszkének lennünk Magyarországon. Itt most a sportsikerekre is gondolunk, ilyenkor a sportlétesítmények színvonalára, a sportegyesületek színvonalára gondolunk és természetesen a sportdiplomáciai sikerekre, valamint a szabadidősport érdekében kifejtett, akár településszintű, akár országos tevékenységre.

Hazánk történetének legnagyobb sporteseménye volt, amelyről már hallottunk a bevezető expozében, az atlétikai világbajnokság. Én az atlétikai világbajnokság kapcsán szeretnék három kérdést feltenni a miniszter úrnak. Az egyik az, hogy ma már látható-e, hogy számokban mit jelent az eredménye akár a sportolni vágyó fiatalok számának növekedésében, akár a turisztikai, akár bármilyen kimutatható számból. Tudjuk a szép eredményeket, de amikor arról beszéltünk, hogy milyen hozadéka is van egy világbajnokságnak, akkor ez ma már látható-e.

Szeretném megkérdezni, hogy sikerült-e azokat a célkitűzéseket megvalósítani, amelyeket kitűztek maguk elé, hogy ez egy elérhető, mindenki számára elérhető világbajnokság legyen, minél többen tudjanak részt venni, minél többen tudjanak kedvet kapni a sportoláshoz.

A harmadik kérdésem, hogy a Nemzeti Atlétikai Központ hosszú távú hasznosítására milyen elképzelések vannak. Köszönöm szépen a szót.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Vinnai képviselő úr jelezte még, hogy lesz egy rövid kérdése. Parancsoljon!

DR. VINNAI GYŐZŐ (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr! Államtitkár Úr! Minisztériumi Munkatársak! Én egy kérdést szeretnék csak feltenni, mert nem hangzott el, és itt a honvédelem, a sport és az oktatás is összekapcsolódik.

A honvédelmi sportközpontok hálózata kialakulóban van, hiszen magam is mint egyéni képviselő nagyon fontosnak tartom, hogy a mozgás, a szabadidősport, a sport és a honvédelem összekapcsolódjon. Tehát erről már hallottunk, nem akarok erről beszélni, a tartalmi és a szervezeti változásokról. Elindultak ezek a sportközpontok, szerintem jó irányban, és nekem csak az a kérdésem lenne, hogy hogyan tovább, mi a terv. Hiszen itt tetten érhető az, hogy nemcsak a sport jelenik meg, hanem a honvédelem is, egy hazafiságra nevelés is, olyan körülmények között, ahol a sport és a bajtársiasság összekapcsolódik. Nekem pozitív tapasztalataim vannak, csak az a kérdésem, hogy mi a terv, hogyan fogjuk fejleszteni ezeket.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Szabó Szabolcs képviselő úr szintén jelezte, hogy még lenne egy kérdése. Parancsoljon!

SZABÓ SZABOLCS (Momentum): Köszönöm szépen a szót. Itt már többen szóba hozták az atlétikai világbajnokságot, és ennek kapcsán lenne egy kérdésem. Az atlétikai világbajnokság kapcsán a Fővárosi Önkormányzattal született egy megállapodás, aminek az volt a legfontosabb eleme a Fővárosi Önkormányzat részéről, hogy egy emlékeim szerint 50 milliárdos egészségfejlesztési projekt valósul meg, cserébe azért, hogy a Fővárosi Önkormányzat minden feltételt biztosít, hogy ez a beruházás vagy beruházáscsoport megvalósuljon, és maga az esemény is normalizált körülmények között megtörténhessen. Én úgy emlékszem, ebben van elmaradása a kormánynak. Érdeklődnék, hogy milyen ütemezéssel és hogyan fogja ezt a pénzt megkapni a Fővárosi Önkormányzat. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Van-e még olyan képviselő, aki szeretne hozzászólni, kérdést feltenni, és eddig még nem volt rá mód? *(Senki sem jelentkezik.)* Ilyet nem látok.

Csak szeretném jelezni a miniszter úrnak, államtitkár úrnak, hogy a 182/2022-es kormányrendelet alapján a kormány tagjainak bizottságot érintő feladatkörében a miniszter úrra vonatkozóan az van meghatározva, hogy sportpolitikáért, sportlétesítmény-fejlesztésért és gazdálkodásért felelős, az ilyen típusú kérdések tartoznak azon hatáskörbe, amit a bizottság az ülésén kérdezhet. Ezzel azt akartam csak mondani, hogy ha olyan természetű kérdések, amelyekről úgy ítéli meg, hogy nem ebbe a tárgykörbe tartoznak, majd a miniszter úr eldönti, hogy válaszol-e rájuk vagy sem, de a kormányrendelet ezt írja elő. Köszönöm szépen.

Ha további kérdés, észrevétel nincsen, megadom a szót a miniszter úrnak, államtitkár úrnak. Tessék parancsolni!

Szalay-Bobrovniczky Kristóf és Schmidt Gábor válaszai

SZALAY-BOBROVNICZKY KRISTÓF honvédelmi miniszter: Köszönjük szépen a számos érdekes és fontos kérdést. Megpróbálok akkor sorrendben végigmenni rajtuk.

Kálmán képviselő asszony kérdésére azt szeretném mondani, hogy ahogy én is meg az államtitkár úr is elmondta, a magyar kormány komoly összegeket fordít itthon a sportra mind az infrastruktúra-fejlesztés, mind a rendezvényszervezés, mind pedig a sporteredmények promotálása tekintetében, sőt, azon túl azokban a programokban, amiket az államtitkár úr ismertetett, egészen a sportoló nemzet fogalmát megvalósítani kívánó intézkedésekkel. Nagyon nagy összegeket, ha összeadjuk, az komoly százalékka is lehet a GDP-nek.

Én azt gondolom, hogy amikor ez ott van, akkor nyugodtan megtehetjük azt, hogy a nemzetársainkat a határon túl olyan formában, amely az ő mindennapi életüket segíti, a sporthoz való hozzáférésüket megkönnyíti, a nemzeti összetartozásunk jegyében segítsük. Ez egy helyes és fontos cselekedet, és a nemzetársaink számára pedig egy rendkívül fontos üzenet. Tehát én rendkívüli módon támogatom egyébként nemcsak azt, amire rákérdezett, hanem minden ilyen tevékenységet, ami a határon túl élő magyarokra vonatkozik.

Szabó képviselő asszony kérdésére vonatkozóan: valóban, az úszásoktatás talán egy ikonikus programja is az államtitkárságunknak, illetve a kormánynak, amellyel azt akarjuk elérni, és ebben nagyon komoly előrelépések történtek, hogy mindenki tanuljon meg úszni. Én magam is voltam úszó meg vízilabdázta is, úgyhogy nagyon fontosnak tartom ezt, és közel is érzem magamat ehhez a kérdéshez. Itt nagyon komoly

összegeket fordítottunk erre, és a számok is impozánsak. 11 ezer gyerek jutott ehhez a programhoz '22 első félévében, majd pedig '23 közepével bezárólag 20 ezer további fiatal, és az ez év végéig, jövő év januárjáig pedig összesen elérjük a 40 ezres számot. Ha ezt itt gyorsan összeadom, ez sok milliárd, azt hiszem, nem vagyok egy jó fejszámoló, de olyan 8 milliárd körül látom az összeget, amit ebben az időszakban erre tudtunk fordítani 923 oktatási intézményben. Tehát arról tudok beszámolni, hogy a magyar kormány töretlenül folytatja ezt a programot, és nem állunk meg addig, míg minden magyar gyerek meg nem tanul úszni, és köszönjük az ebben való korábbi áldásos működését.

Szabadi képviselő úr kérdésére vonatkozóan: nem tervezünk ilyen intézkedést bevezetni, bár az elvvel természetesen egyetértek, hogy minél több és magasabb legyen a magyar sportolók aránya. Ez egy követendő vagy kitűzendő, kitűzhető cél. Azonban az Európai Unióban élünk, itt a munkaerő szabad áramlása és egyéb szabályok érvényesek, tehát ezt adminisztratív intézkedésekkel korlátozni nem tartom jó ötletnek. De természetesen fontos, hogy minél többet a hazai sportolók teljesítsenek.

Tóth képviselő úr szakmai kérdéseit inkább majd az államtitkár úr válaszolja meg, az utánpótlásra, egyebekre, futballra vonatkozóan majd megkérném, hogy fejtse ki a választ. Én ugyanakkor a tao-ellenőrzésre szeretném nyomatékosan felhívni a figyelmet a tekintetben, hogy az államtitkárság és ezen keresztül a minisztérium a legszigorúbb ellenőrzést alkalmazza minden fillérre, ami a tao-kifizetésekkel kapcsolatos, és mindent elkövetünk, hogy ez a rendkívül hatékony támogatási forma a legátláthatóbban és a legtisztábban kerüljön felhasználásra. Érdemes egyébként megvizsgálni azokat a számokat, amelyek ugyan a szövetségek saját bevallása alapján történő, tehát mondjuk inkább egy ilyen edukált becslésnek számító szám, de tíz év alatt megduplázódott a tao-program hatására a sportban aktívan részt vevők száma. Tehát ez egy mindenképpen sikeres program, amit folytatnunk kell.

A személyes magánéletemre vagy üzleti életemre vonatkozó kérdésekre is csak azt tudom válaszolni, hogy amikor a megtisztelő felkérés ért, az akkor és azóta érvényes jogszabályoknak megfelelően jártam el minden tekintetben, és jelenleg nem rendelkezem olyan vagyontárggyal vagy joggal, amire ön utalt. Azt pedig, hogy korábban volt ilyen, egyáltalán nem tartom szégyellendőnek.

Csöbör Katalin képviselő asszony kérdését illetően majd esetleg... *(Schmidt Gáborhoz fordulva:)* Vagy megválaszolod most az utánpótláskérdést? Én meg addig kérek egy zsebkendőt, ha az elnök úr megengedi.

SCHMIDT GÁBOR helyettes államtitkár (Honvédelmi Minisztérium): Köszönöm, miniszter úr. A képviselő úrnak annyit tudok erre mondani, hogy az egy nagyon fontos dolog, hogy a sportági szakszövetségek szakmai programjaiért a sportági szakszövetségek felelnek, hiszen ezek civil szervezetek. A magyar kormány természetesen a Magyar Labdarúgó Szövetség programjait is támogatja, és nyomon követi ezek végrehajtását is az általuk leírt szakmai programok alapján.

De ami talán ennél is fontosabb, hogy a labdarúgó sportágban létrejött a Labdarúgó Módszertani Központ, ez évtől a Nemzeti Sportügynökséghez került, többek között olyan szakemberek megerősítésével, mint Szalay Ádám, akik szintén ebben a Módszertani Központban dolgoznak. Úgyhogy én azt gondolom, hogy a Nemzeti Sportügynökség Módszertani Központja és a Magyar Labdarúgó Szövetség közös együttműködéseként további erőteljes programok indulnak el, és egyre nő a hatékonysága az utánpótlásnevelési tevékenységnek is, de ez elsősorban a szövetség hatásköre és az ő működését érinti. Szakmai kérdésekbe a sportirányítás nem kíván beleszólni.

SZALAY-BOBROVNICZKY KRISTÓF honvédelmi miniszter: Javaslom, államtitkár úr, hogy fejtse ki a „Hiszek benned” programot is néhány szóval Csöbör képviselő asszonynak.

SCHMIDT GÁBOR helyettes államtitkár (Honvédelmi Minisztérium): Igen. Csöbör képviselő asszonynak én is szerettem volna mondani, hogy már az előző években is működött a „Hiszek benned” program, ami pontosan a kis és közepes egyesületek szakmai munkáját segíti. 2023-ban megdupláztuk a támogatási összegeket, és a Sportegyesületek Országos Szövetségével közösen írtuk ki a pályázatot, ők segítették a szakmai bírálatokat, és ezekben a hetekben is történnek már a kiszereződések. Ezt a programot a jövő évben tovább kívánjuk erősíteni.

Ami nagyon fontos még, hogy ebben létrehoztunk egy úgynevezett előszoba programot azoknak a közepes egyesületeknek, amelyekről úgy gondoljuk, hogy a következő időszakban kiemelt egyesületekké tudnak válni, és ebben egy plusztámogatással és szakmai segítséggel segítjük azt az előkészítő munkát, hogy amikor odaérnek, hogy szükséges majd azokat a kritériumokat teljesíteni, ami a kiemelt egyesületté válásban egyfajta elvárásaként fogalmazódik meg, ott ők ezt a lehetőséget megkapják. Úgyhogy én azt gondolom, hogy az ő munkájuk maximális segítése folyik a következő időszakban is.

SZALAY-BOBROVNICZKY KRISTÓF honvédelmi miniszter: Hiller képviselő úr kérdésére vonatkozóan, bár az elnök úr javaslata kapcsán én sem érzem közvetlenül a tárgykörhöz kapcsolódónak a kérdést, és az elnök úr javaslata megkönnyítené a nem válaszadást erre a kérdésre, de néhány gondolatban mégis szívesen reagálok, hogyha a többiek türelmével nem élünk nagyon vissza ebben a valóban nem ide tartozó kérdésben. De mégis nagyon fontosnak érzem mind a kettőt természetesen, hisz a magyar vitézség, a magyar katonai helyállás szimbolikája rendkívül fontos.

A magyar kormány azzal a döntésével, hogy a miniszterelnök a Parlamentből kiköltözött, és a Karmelitába helyezte át a működését, kijelölte azt az irányt, amely több más minisztérium számára is irányadóvá vált, miszerint, ahogy történelmi hagyományaink egyébként diktálják, ezt az országot a Várból irányítják. Így egy teljesen helyes törekvés az, különösen a veszélyek korában, amit most élünk, hogy a honvédelem kérdése, amely a sajnálatos nemzetközi események hatására talán az eddigieknél is fontosabb lett, ez közvetlenül a kormányzat központjában helyezkedjen el.

Erre egyedül az az épület volt alkalmas, amely korábban valóban múzeumként működött, de azt megelőzően egyébként laktanya volt, tehát ugyanannyira nem volt múzeumnak sem alkalmas, mint bármi másnak. Ez most kiválóan betölti azt a feladatát, hogy megfelelő reprezentatív teret, a hagyományokon alapuló, de a jövőbe néző hadsereg központi, civil irányításának a szimbolikus terét megvalósítsa, és egyben a Várban közel legyen a kormányzati központhoz.

De ez a feladat vagy ez a mozgás nem ért véget, hiszen egyetértek a képviselő úrral abban, hogy a nagy hagyományú katonai történetírásnak megfelelő helyet kell találni. Én nagyon büszke vagyok arra, hogy sikerült a javaslatomra egy olyan megállapodást kötnünk, hogy a Honvéd Főparancsnokság korábbi épülete legyen ennek a helyszíne. Ez az épület egyrészt ikonikus építészetiileg, másrészt elnevezésében szinte megváltoztathatatlan, úgyhogy nagyon nehezen is tudtam elképzelni, hogy bármi más témájú dolog odakerüljön. Minisztériumnak sajnos kicsi, tehát azt nem tudtuk ide elképzelni, itt azonban egy olyan turistaforgalom és egy olyan figyelem kerül oda, ami, méltán állítható, hogy a Hadtörténeti Intézet és Múzeum definícióján vagy fogalmán messze túlhaladóan alkalmas arra, hogy valóban a magyar katona

vitézségének ezer évét a nemzet szíve közepébe állítva felmutassa. Kiváló szakmai munkával készülünk arra, hogy amikor az épület elkészül, akkor egy párját ritkító ilyen értelmű intézet jelenjen ott meg.

Ezenközben az intézet két helyen is jelen van már kiállításokkal. Egyrészt Székesfehérváron van a hagyományos eszközeinket bemutató, hagyományos múzeumi felfogású kiállításunk, amely legalább addig áll, ameddig a Főparancsnokságot átvesszük. Illetve a Bálnában egy modernebb szemléletű és rendkívül sikeres, látogatószámában már a korábbi múzeumi számokat messze meghaladó látogatottságú intézményt sikerült összehoznunk, amely már tartalmaz olyan elemeket, amelyekre ön is utalt, amelyek a nagyobb eszközöket tudják megmutatni, és a Bálnában tervezzük még további fejlesztésekkel több eszköz megjelenítését.

Az íve a dolognak az lesz, hogy ha megtaláljuk Budapesten, és most nem mennék már ebbe bele, mert messze vezet, de zajlik arra előkészület, és nem is feltétlenül Budapesten, hogy a nagy eszközeink is láthatóak legyenek egy parkos környezetben. Angliában én elég járatos vagyok, ott látom, hogy több fegyvernemi és hagyományos szemléletű, illetve parkos, városon kívüli elhelyezés is van, tehát semmi nem írja azt elő, hogy egyszerre egy helyen kell mindennek lenni. De nagyon fontosnak tartom azt, hogy az ország szívében, a kellős közepén a magyar vitézség csarnokaként megjelenjen ez az épület.

A laktanya-átnevezésre vonatkozóan pedig azt gondolom, hogy ugyan ezt a laktanyát IV. Károlyról nevezték el korábban, azonban az alakulatot, amely ebben a laktanyában lakik, Mária Terézia alapította, és az ő nevét is viselte nagyon sokáig. Az alakulat maga választotta a 90-es években a 32. hadrendi számot, amely 32. gyalogezredet Mária Terézia 1741-ben alapította. Az alakulat maga állított szobrot Mária Teréziának már évekkel ezt megelőzően. Ezt a hagyományt tiszteletben tartva, talán bizonyára tudja mint történész, hogy az alakulat hagyományok a legfontosabbak a haderőben, ezeket kell a leginkább támogatni, ezeket elvesztettük az elmúlt ötven évben, noha a zászlóalj, ezred vagy dandár, ezek azok a szintek, amelyekhez a legerősebb kötődést tud a katona lelkiileg kiépíteni, ezért nagyon fontosak az ezen a szinten meghozott hagyományok.

Tehát ez az alakulat Mária Teréziát választotta, visszanyúlva a hagyományaihoz, szobrot állított neki, tehát helyes volt az, hogy Mária Teréziáról, amibe most szintén ne menjünk bele egyébként, hogy a magyar nemesi testőrség alapítójaként mennyit tett még hozzá az irodalmi életünkhöz is. Az összes magyar kiegészítésű ezred alapítása lényegében erre az időszakra tehető, ekkor sarcolta meg Hadik András Berlint, a magyar huszár mint fegyvernem akkor élte virágkorát. Tehát ezer módon lehet katonai hagyományok tekintetében hivatkozni Mária Teréziára. Nem tisztom nekem és a magyar hadseregnek, hogy Mária Terézia teljes életművét értékelje, de a csapathagyományok szempontjából helyénvaló, hogy ezt a fontos uralkodónkat ne távolítsuk el a rendszerünkből, sőt, méltán emlékezzünk rá, ahogy, még egyszer mondom, az alakulat már magától is tette.

Az időzítésre vonatkozóan pedig természetesen, miután Budapest egyik jól látható helyén lévő laktanya, nagyon az előtérbe került, de ez egy program részeként zajlik, ezt nem önkényesen emeltük ki. Számos alakulatunk most vett fel történelmi neveket, illetve történelmi hadrendi számokat vett fel, van Bocskai, van Mátéffy, van Bornemissza, Kinizsi, és még sorolhatnám azokat az alakulatneveket, Rákóczi - jutnak eszembe szépen -, és laktanyaneveket is, amelyeket egy kifejezetten a katonai hagyományainkra való koncentráció miatt most vezettünk be ebben a programban. Ez is egy elem.

Természetesen Petőfi Sándort magam is Magyarország egyik legnagyobb költőjének tartom, és nagyon helyes az, hogy az országban számos helyen, szinte

minden településünkön van Petőfiről elnevezett utca, ezt számos intézmény érzi. Nem gondoltam, hogy a honvédség az egyedüli letéteményese ilyen értelemben, nem is kell, hogy az legyen, Petőfi hagyományainak. Gondoskodik a nemzet erről, nekünk a katonai hagyományainkról kell gondoskodni. Röviden ezek a gondolataim azzal kapcsolatban, amit Hiller képviselő úr felvezetett vagy felvetett.

Megkérném az államtitkár urat, hogy az atlétikai vb-re vonatkozó számokat, amennyiben tudja, kommentálja.

SCHMIDT GÁBOR helyettes államtitkár (Honvédelmi Minisztérium): Köszönöm, miniszter úr. A képviselő asszonynak a kérdésére mondom, hogy nagyon fontos volt, hogy azokat a célokat, amelyeket a nemzetközi szövetség megfogalmaz, elsődleges prioritásként tekintsük. Sebastian Coe, amikor az első találkozó volt Schmidt Ádám államtitkár úr és Németh Balázs vezérigazgató úrral, akkor annyit mondott, hogy egyet kér, hogy teltház legyen. Ez volt a legfontosabb megfogalmazása a Nemzetközi Atlétikai Szövetségnek.

Ha belegondolunk, hogy mekkora verseny van a világon a sportágak között, elsősorban a nézettségért és a nézettség kapcsán a különböző vagyoni értékű jogokért, akkor ez természetesen egy nagyon fontos kérdés. De itt, Magyarországon nekünk ez különösen fontos volt, hogy azok a képek, amelyek a világbajnokságról el is jutottak több mint egymilliárd nézőhöz, ezek igenis egy olyan világbajnokságról adjanak képeket, ahol teltház van, ahol jó hangulat van, ahol fantasztikus sportesemény van, és természetes, hogy emellett pedig sikerült a közvetítés során Budapest városát, a fővárost is megmutatni a nagyvilágnak elsősorban a maratonai számok kapcsán.

De konkrétan egy-két számot. Már az előbb is említettem, hogy 404 ezer fizető néző volt a világbajnokságon, akik jeggyel voltak ott. Ez 95,5 százalékos kihasználtságot jelent, úgyhogy a nemzetközi szövetség elvárása, azt hiszem, hogy maximálisan megvalósult. 120 országból vásároltak jegyeket, ez is mutatja, hogy mekkora érdeklődés volt a világbajnokság kapcsán. De ami ennél is fontosabb, hogy Magyarországon még biztosan nem, de amennyire mi utánanéztünk a szervezés során, a világon sem volt még olyan, hogy úgy lehet kedvezménnyel látogatni egy sporteseményt, ha valaki mozog. Egy olyan programot indított el a szervezőbizottság, a „Hétköznapi hősök” programot, amelyben ha valaki 37 olyan sporteseményen, ami egy fél évig elérhető volt a sportolni vágyók számára, ott teljesítették a távot, ez lehetett futás, kerékpározás, Balaton-átúszás, Balaton-átevezés, akkor 50 százalékos kedvezménnyel lehetett jegyet venni. Ezzel nagyon-nagyon sokan éltek, és azóta egyébként ők a „Sportoló nemzet” programban is megjelennek.

A másik, hogy rendkívül fontosnak tartottuk, hogy az atlétika sportág, az atlétika család ott legyen: hatezer jegyet biztosított a szervezőbizottság a Magyar Atlétikai Szövetségnek, a régi nagy bajnokoknak, a fiataloknak, az utánpótlásnak. Amit talán még szeretnék ezzel kapcsolatban kiemelni, hogy egy külön VIP-szektorra csak arra tartott fenn a szervezőbizottság, hogy a fogyatékosággal vagy állami gondozásban élők, a nagycsaládosok, a Covid-árvák, az egyszülős családok számára célzottan lehetőség legyen, hiszen valószínű, hogy ők nem tudták volna élőben élvezni a világbajnokságot, és természetesen a különböző szervezetekkel felvéve a kapcsolatot, számukra is lehetőséget biztosított a rendszer. Emellett pedig a „Hétköznapi hős” programot kiegészítettük a „Sulihős” programmal, és tízezer gyerek, diákok, akik részt vettek ebben a szintén sportolásra buzdító programban, ott lehettek.

Úgyhogy én azt gondolom, hogy nagyon komplex célokat teljesített a világbajnokság, egyrészt növelte Magyarország presztízsét a világban, a „Magyarország” márka, azt hiszem, hogy ezzel tovább erősödött. A turisztikai hatásoknál látjuk, hogy 25 százalékkal nőtt a szállodák kihasználtsága ebben az amúgy

is frekventált időszakban, de ezt még lehetett tovább fokozni, ami, azt hiszem, hogy nagyon komoly bevételeket jelentett.

És amiről már szintén a miniszter úr és jómagam is beszéltem, hogy az nagyon fontos volt, hogy egy olyan létesítmény jöjjön létre, amely a későbbiekben nemcsak a versenysportot, hanem a szabadidősportot, az aktív mozgást kívánók számára is lehetőséget biztosít, és ez, ígérhetem, hogy a lezáruló fejlesztés után így lesz. Ez egy nyitott komplexum lesz, ahol futni lehet majd, az északról érkező kerékpárút itt fog áthaladni, bekötve ezzel a Csepel-szigetet is. Tehát én azt hiszem, hogy egy olyan komplex fejlesztés valósult meg, ahol sok tízezer ember fogja majd élvezni a mozgás örömét a következő időszakban. Köszönöm.

SZALAY-BOBROVNICZKY KRISTÓF honvédelmi miniszter: A honvéd sportközpontokra vonatkozó kérdésre: valóban, egy hálózat kiépülése kezdődött el, az évek során már öt egység áll és üzemel. Ez egy nagyon jó kezdeményezés, és eljuttatja részben a sportot, részben speciális ágakon, lövészetben és egyebekben keresztül, de a lövész központokban felépült sportlétesítményekben nemcsak ezeket.

A vidékre és a magyar fiatalokhoz. Ez egy mindenképpen támogatandó, felkarolandó és folytatandó folyamat, amellyel kapcsolatban az a konkrét tervünk, sok minden van, ami messze vezet, ez megint csak nem a bizottsági meghallgatás témája, de az egyiket kiemelem, hogy idén létrejött a haderőnek a területvédelmi komponense. A területvédelmi komponens - a hivatásostól elválóan - a nevében is benne foglalt módon, területvédelmi koncepció alapon, a lokalitásra koncentrálóan, döntően a tartalékosokra támaszkodva és inkább a hagyományos, egyszerű, könnyebb fegyverzettel felszerelve építkeznek, ami kitűnően tudja ezeket a sportközpontokat kiképzési célokra is, illetve a közösség, a tartalékos közösség összetartására használni.

Egyébként meg az elnevezés kapcsán - a beszélgetéshez kapcsolódóan - ezeknél a területvédelmi ezredeknél speciálisan azt a stratégiát választottuk, hogy az első világháború hőseinek, lokális hőseinek neveit adtuk az ezredek, illetve a zászlóaljnak nevének. Rendhagyó vagy eddig szokatlan, de szerintem nagyon a jövőbe mutató módon nemcsak tisztelt, hanem altisztekről is kaptak alakulatok neveket, annak érdekében, hogy az adott járásban, megyében élt hőseinkre emlékezzünk, és velük szoros, hogy mondjam, alakulatszimbóizisban éljenek a tartalékosaink, megint csak azzal a gondolattal, hogy az alakulathagyomány a legerősebb identitásképző a haderőn belül. Tehát ez a két téma így függ össze.

Végül pedig erre az egészségügyi csomagra vonatkozóan: én nem vettem részt ilyen tárgyalásokban, ezért, ha megengedi, erre a kérdésre írásban válaszolnék, mert nem vagyok a tények birtokában. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen a miniszter úrnak és az államtitkár úrnak. Ezzel a végére is értünk a meghallgatásnak.

Köszönöm a miniszter úrnak, az államtitkároknak a részvételt. További szép napot kívánok, és a rossz idő ellenére is kellemes napot! Köszönjük szépen. *(Szalay-Bobrovniczky Kristóf: Köszönjük szépen. Viszontlátásra!)*

(Szünet: 11.14 - 11.16)

Az egyetemek és a kutatóintézetek, valamint a gazdaság összekapcsoltságának erősítéséhez szükséges egyes törvények, továbbá egyes felnőttképzési és kulturális tárgyú törvények

módosításáról szóló T/6068. számú törvényjavaslat (Részletes vita a HHSZ 44-45 §-a alapján)

Tisztelt Bizottság! Elfogadott napirendünknek megfelelően soron következik az egyetemek és a kutatóintézetek, valamint a gazdaság összekapcsoltságának erősítéséhez szükséges egyes törvények, továbbá egyes felnőttképzési és kulturális tárgyú törvények módosításáról szóló T/6068. számú törvényjavaslat részletes vitájának kijelölt bizottságként történő lefolytatása.

E rendelkezésre megnyitom a részletes vita első szakaszát, azaz a törvényjavaslatnak a határozati házsabály 44. § (1) bekezdés a)-d) pontjaiban meghatározott szempontok szerinti vizsgálatát. Köszöntöm az előterjesztő képviselőjében dr. Hankó Balázs államtitkár urat, valamint Varga-Bajusz Veronika helyettes államtitkár asszonyt. Kérdezem, hogy az államtitkár úr ezen vitaszakaszban kíván-e szólni.

DR. HANKÓ BALÁZS államtitkár (Kulturális és Innovációs Minisztérium):
Köszönöm, nem.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kérdezem a bizottság tagjait, hogy ezen vitaszakaszban kíván-e valaki szólni. *(Jelzésre:)* Igen, Szabadi képviselő úr. Parancsoljon!

SZABADI ISTVÁN (Mi Hazánk): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! Tisztelt Államtitkár Úr! Ebben a gyorsan változó világban rendkívül fontos a tudás, a kreativitás és az innováció, és ahogy már a részletes vitában a vezérszónoki felszólalásomban is említettem, sajnálatos módon a versenyképesség terén a többi országhoz képest egy év alatt hét helyet csúsztunk vissza.

Szeretném kérdezni, hogy ennek mi az oka. Talán a rövid távú gazdaságpolitika? Vagy esetleg az, hogy akár - most vegyük az oktatást - a felnőttképzés területén is vannak hiányosságok?

Illetve rákérdeztem arra is, és szeretném itt is megkérdezni, hogy amikor átszervezésre került, az MTA kutatóhálózatához kapcsolódott mintegy 220 milliárd forint vagyoni rendezése még mindig nem történt meg. Ez az ügy hol tart?

Illetve arra szeretnék még rákérdezni, hogy a tudománypolitikát a kormányzati szereplők írják, amit kifogásolunk. 2019 nyarán létrejött az Eötvös Loránd Kutatási Hálózat, melynek elnöke Maróth Miklós lett. Úgy tudom, hogy ő távozott. Ennek mi az oka? Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kíván-e még valaki hozzászólni ezen vitaszakaszhoz? *(Senki sem jelentkezik.)* Csak annyit szeretnék megjegyezni, hogy a Magyar Tudományos Akadémia, amelynek van beszámolási kötelezettsége a bizottság előtt, négy éve adós ezzel, tehát sok kérdést ilyen értelemben egyoldalúan tudunk csak megválaszolni. Ezt csak a tisztánlátás érdekében mondom.

Megadom a szót az államtitkár úrnak, parancsoljon!

DR. HANKÓ BALÁZS államtitkár (Kulturális és Innovációs Minisztérium):
Köszönöm szépen a kérdést, örömmel válaszolok rá, mint ahogy a parlamentben is tettem.

Tehát akkor: a tavalyi év során a globális innovációs indexen Magyarország a 34. helyen szerepelt, idén a globális innovációs indexen Magyarország a 33. helyen szerepel. A European Innovation Scoreboard-on Magyarország tavaly a 21. helyen

szerepelt, idén is a 21. helyen szerepel, ellenben az átlagos innovációs teljesítménye kategóriát ugrott, ami azt jelenti, hogy az európai innovátor kategóriába került át a feltörekvő innovátor kategóriából. Tehát mind a két nagy innovációs mérőrendszer, az egyik az európai, a másik pedig a globális innovációs mérőrendszer alapján Magyarország előrelépett. De még nem vagyunk ezzel elégedettek, éppen ezért szeretnénk 2030-ra Európa top 10 innovátor országa közé kerülni.

És hogy ezt hogyan tesszük meg, ennél tulajdonképpen láthatók az egyetemi teljesítményfinanszírozás elemei, többek között ezt a teljesítményfinanszírozási módszertant vezetjük be a Magyar Kutatási Hálózatban, és ha figyelemmel kísérjük a Nemzeti Kutatási, Fejlesztési és Innovációs Hivatal új pályázati kiírásait, ott is úgynevezett output indikátorokkal ugyanezt az innovációs teljesítményt kívánjuk erősíteni.

És még, ha már adat - szeretem az adatokat -, ehhez kapcsolódóan ezt úgy kell elhelyeznünk, hogy Magyarország demográfiai szempontból a 93. a világranglistán, Magyarország GDP tekintetében a 49. a világranglistán, tehát ehhez képest számítódik az innovációs teljesítmény 33. helye. Amire viszont különösképpen is büszkék vagyunk, az pedig az, hogy Magyarország az 5. helyen szerepel a világranglistán a gyártási csúcstechnológia tekintetében, amely a kiváló magyar szakképzésnek és a felsőoktatás vállalatokkal való együttműködésének is köszönhető, amelynek egyik kiváló példája, ahogy erről az Országgyűlésben is beszélgettünk, akár a debreceni modell, ahol az egyetem és a szakképző az ott lévő ipari szereplőkkel együttműködik.

A második kérdés a Magyar Kutatási Hálózatra vonatkozott. Más most a Magyar Kutatási Hálózat Irányító Testületének az összeállítása, mint Maróth elnök úr idején történt. Ott, ha még emlékeznek rá, akkor paritásos alapon történt az IT tagjainak a jelölése. Most a Neumann János-program keretében, annál a törvénycsomagnál, amit az Országgyűlés elfogadott, az Irányító Testületnél konszenzusos jelölésre tért át a Magyar Tudományos Akadémia és a Kulturális és Innovációs Minisztérium. Azaz mind a 8+1 jelölt, tehát maga az elnök is konszenzusos jelöltje a minisztériumnak és a Magyar Tudományos Akadémiának. Itt már a rendezési szempont úgy néz ki, hogy ha az IT tagjait nézzük, akkor három élettudománnyal foglalkozó IT-tag, kettő STEM, azaz műszaki, természettudományi, mérnök, informatika, kettő humán, tehát társadalom, bölcsész tudomány és egy vállalati szakember van az IT-ben. Tehát mivel mindenki konszenzusos jelölt, ezért a tudományterületeknek vagy az innovációs területeknek a lefedése történik meg.

Az új elnök pedig Gulyás Balázs személyében egy olyan kiváló magyar kutató, neurobiológus kutató, akivel azt próbáljuk meg elérni - és ebben szintén előrelépésünk van -, hogy a nemzetközi erőterben tudjuk a Magyar Kutatási Hálózatot erősíteni. Biztos nyomon követték, kettő hónappal ezelőtt volt a Magyar Kutatási Hálózatnak az a tudományos konferenciája, amely tudományos konferencián bemutatkozott a Magyar Kutatási Hálózatnak a nemzetközi tanácsadó testülete, amely nemzetközi tanácsadó testületben nem kisebb személyek, mint a Nature volt főszerkesztője és Nobel-díjas szakemberek vesznek részt, ami meggyőződésünk szerint a magyar tudománynak és a magyar innovációnak a nemzetközi erőterben való megjelenítését szolgálja.

A harmadik kérdés vagy a 2/b. kérdés az az MTA ingatlanjaira vonatkozott. Igen, ott az MTA-val tárgyalásban vagyunk, hogy az MTA ingatlankérdését hogyan fogjuk tudni a közeljövőben rendezni. Ezt még nem ez a törvényjavaslat rendezi el. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük szépen. Tájékoztatom a bizottság tagjait, hogy a bizottságnak a határozati hárszabály 44. § (1) bekezdésében foglaltakkal kapcsolatos megállapításait a bizottság jelentése tartalmazza, így erről döntenünk kell.

Támogatja-e a bizottság, hogy a törvényjavaslat megfelel a határozati hárszabály 44. § (1) bekezdésében foglaltaknak? Aki igen, kérem, kézfelemeléssel jelezze! *(Szavazás.)* 12 igen. Ki az, aki nem támogatja? *(Szavazás.)* Tartózkodás? *(Szavazás.)* 6 tartózkodással a bizottság támogatta. Köszönöm szépen. A részletes vita ezen szakaszát lezárom.

Áttérünk a következő szakaszra. Megnyitom a részletes vita második szakaszát. A határozati hárszabályi rendelkezéseknek megfelelően a háttéranyagban feltüntetett összefüggő módosító pontokról egy szavazással döntünk.

Egyetlen módosító javaslat érkezett, Szabó Szabolcs képviselő úr nyújtotta be. Kérdezem a módosító javaslatot benyújtó képviselőt, hogy kíván-e hozzászólni. *(Jelzésre:)* Parancsoljon!

SZABÓ SZABOLCS (Momentum): Köszönöm szépen. Ígérem, nagyon rövid leszek. Csak azt erősíteném meg, amit az indokolásban is jeleztünk. Itt az Akadémiai Dolgozók Fóruma és a TDDSZ a törvényjavaslat benyújtása után jelezte fenntartásait a törvénymódosítással kapcsolatban. Ők maguk kérték, hogy ez a fajta centralizáció, ami a Magyar Kutatási Hálózatra vonatkozik, ebben a törvényjavaslatban ne valósuljon meg. Illetve az államtitkár úr által is emlegetett Irányító Testületre, annak az összetételére vonatkozóan volt konkrét javaslatuk, úgyhogy ennek megfelelően én az ő módosító javaslatukat hoztam ide be a bizottság elé. Kérem, hogy támogassák! Mégiscsak azokról beszélünk, akik konkrétan ott dolgoznak, és az ő bőrükre megy a játék. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Csak arra hívnám fel a figyelmet, hogy az előbbi vitaszakaszban az államtitkár úr már beszélt arról, hogy az Irányító Testület konszenzusos jelölés alapján van összeállítva. De természetesen a kérdés az államtitkár úrnak szólt, úgyhogy megadom a szót Hankó Balázs úrnak. Parancsoljon!

DR. HANKÓ BALÁZS államtitkár (Kulturális és Innovációs Minisztérium): Köszönöm szépen. Egyrészt köszönöm az elnök úrnak és köszönöm a képviselő úrnak is. Igen, azért tértem ki az előbb arra, hogy az IT összetétele most egy kicsit más, tudományterület és konszenzusunk van, hogy ez kvázi lefedi azt a szempontrendszer, amit egy Irányító Testületnek le kell fedni.

A módosítás kapcsán pedig, tekintettel arra, hogy a Magyar Kutatási Hálózat volt az, amely az Irányító Testület vonatkozásában a törvényjavaslat előkészítésében részt vesz, és az elmúlt időszakban volt egyeztetés a Magyar Kutatási Hálózaton belül, és mint bizonyára olvashatták, a Magyar Kutatási Hálózat és a Tudományos Akadémia elnöke is egyeztetett, ezért az Irányító Testület vonatkozásában lesz módosító javaslat, amely módosító javaslat azokat a szempontokat, amelyeket már a Magyar Kutatási Hálózat is a saját szervezete tekintetében a belső egyeztetések és a Tudományos Akadémiával való egyeztetés kapcsán fontosnak ítélt meg, kezelni fogja. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kérdezem, hogy a bizottság tagjai közül kíván-e valaki hozzászólni. *(Senki sem jelentkezik.)* Ilyen szándékot nem látok. Kérdezem az előterjesztőt, hogy támogatja-e a módosító javaslatot.

DR. HANKÓ BALÁZS államtitkár (Kulturális és Innovációs Minisztérium):
Nem.

ELNÖK: Nem támogatja, köszönöm. Akkor szavazás következik. Kérdezem a bizottságot, hogy támogatja-e Szabó Szabolcs képviselő úr módosító javaslatát. Aki igen, kézfelemeléssel jelezze! *(Szavazás.)* 5 igen. Ki az, aki nem támogatta? *(Szavazás.)* 12 nem. Tartózkodás? *(Szavazás.)* 1 tartózkodás mellett a bizottság nem támogatta. Köszönöm szépen.

Előzetesen saját bizottsági módosítási szándékra nem érkezett javaslat. A vita ezen szakaszát lezárom.

A részletes vita utolsó szakaszában először döntenünk kell a részletes vita egészének a lezárásáról. Kérdezem, ki támogatja a vita lezárását. Kérem, kézfelemeléssel jelezzék! *(Szavazás.)* 12 igen. Ki az, aki nem támogatja? *(Szavazás.)* Tartózkodás? *(Szavazás.)* 6 tartózkodás mellett a bizottság lezárta a részletes vitát.

Végül a részletes vitáról szóló jelentés elfogadására teszek javaslatot. Aki ezt a javaslatot támogatja, az kérem, kézfelemeléssel jelezze! *(Szavazás.)* 12 igen. Ki az, aki nem támogatja? *(Szavazás.)* Tartózkodás? *(Szavazás.)* 6 tartózkodás mellett a bizottság támogatta a javaslatot. Köszönöm szépen.

Köszönöm szépen az államtitkár úrnak, a helyettes államtitkár asszonynak, a kedves munkatársaiknak, hogy eljöttek, itt voltak. További szép napot, jó munkát kívánok! *(Dr. Hankó Balázs: Köszönjük szépen, viszont kívánjuk!)*

**Az 1956. évi forradalom és szabadságharc emlékét méltó módon megörökítő budapesti '56-os Emlékmúzeum létrehozásáról szóló H/5787. számú határozati javaslat
(Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről)**

Tisztelt Bizottság! Következik az 1956-os forradalom és szabadságharc emlékét méltó módon megörökítő budapesti '56-os Emlékmúzeum létrehozásáról szóló H/5787. számú határozati javaslatnak, Szabadi István képviselő úr önálló indítványának a tárgysorozatba-vételi vitája. Megadom a szót az előterjesztőnek. Parancsoljon, képviselő úr!

Szabadi István előterjesztése

SZABADI ISTVÁN (Mi Hazánk) előterjesztő: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Bizottság! A Mi Hazánk Mozgalom rendkívül sajnálja, hogy nincs még egy '56-os emlékmúzeum a nemzet fővárosában, Budapesten. A Magyarországon lévő hatalmak a rendszerváltás óta, úgy tűnik, hogy nem tartották ezt fontosnak, és rendkívül nagy hiányosság az, hogy az 1956. évi forradalom és szabadságharc emlékét az 1990. évi XXVIII. törvényen kívül a nemzet fővárosában múzeum nem örökíti meg.

Hazánk első és mindeddig egyetlen '56-os Emlékmúzeumát a Corvin közti szabadságharcosok utolsó főparancsnoka, Pongrácz Gergely alapította a 90-es évek első felében saját erőből Kiskunmajsán, és egy régi maripusztai osztályépületben alakította ki az Emlékmúzeumot, ami azóta is fogadja a látogatókat, annak ellenére, hogy a Fidesz néhány éve megszüntette a működési támogatását, ami azért, úgy gondolom, hogy finoman szólva erős hiányossága az '56-os emlékezetpolitikának.

A kiskunmajsai '56-os Emlékmúzeumot, ahogy említettem, nem a magyar állam, hanem Pongrácz Gergely és más magyar hazafiak a saját erejükből hozták létre, ezért itt volna az ideje annak, hogy ezt az óriási mulasztást valóban helyrehozzák kormányzati szinten is Budapesten, hiszen közel érezzük magunkhoz az '56-os eseményeket, hogy ezáltal tisztelettel emlékezzünk meg az 1956-os forradalom és szabadságharc hőseiről.

Ma Magyarországon és Budapesten tulajdonképpen mindenkire lehet emlékezni, szeretnék egy pár példát felsorolni, mert sajnos az '56-os emlékezésre ilyen módon nincs lehetőség. Például számos emlékhely, szobor és múzeum mutatja be a különböző népek szenvedését vagy éppen dicső történelmét, ilyen például a holokauszt áldozatainak emléket állító, az egykori Józsefvárosi pályaudvar területére épített, évek óta félkész állapotban lévő Sorsok Háza, és a Páva utcai Holokauszt Emlékközpont is, amit nemzeti intézményként hirdetnek. Az Andrássy út 60. szám alatti épületben emlékhellyé átalakult Terror Háza Múzeum 2002 februárjában nyitotta meg a kapuit. Ezért gondoljuk azt, hogy az '56-os Emlékmúzeum létrehozásának is itt lenne már az ideje Budapesten.

Én nagyon nagy tisztelettel kérem a bizottság tagjait, hogy eme indítványunkat, a Mi Hazánk Mozgalom eme indítványát legyen szíves tárgysorozatba venni. Köszönöm szépen.

Hozzászólások

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kérdezem a bizottság tagjait, hogy ki kíván hozzászólni. *(Jelzésre:)* Dunai Mónika és Kállai Mária képviselő asszonyok. Parancsoljon!

DUNAI MÓNIKA (Fidesz), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! Abban nincsen vita közöttünk képviselőtársammal, hogy az '56-os eseményeknek, a forradalomnak, a szabadságharcnak és mindenkinek, aki ebben a szabadságharcban életét, egzisztenciáját áldozta értünk is, magyarokért, emléket kell állítani, és a szívünkben és minden lehetséges helyen megemlékezni róluk, és kötelességünk átadni ezt a következő generációknak is.

A vita ott van közöttünk vagy lesz talán közöttünk, hogy ön azt állította, hogy Budapesten nincs megfelelő helye, múzeuma az '56-os terrornak, kínzásoknak és kegyetlenségeknek. Én azt szeretném a figyelmébe ajánlani, ön is említette a Terror Háza Múzeumot, hogy a Terror Háza Múzeum egy kifejezetten alapos, szinte minden részletre kiterjedő módon interaktív, tehát fiataloknak befogadható módon elkészített és működő intézmény. Tehát van egy ilyen, ezt szeretném hangsúlyozni, hogy van egy ilyen intézmény. A Terror Háza és a kommunista rezsím tulajdonképpen ugyanaz, hiszen azt szeretnénk elérni, hogy ilyen terror soha többet ne legyen, mint ami például a kommunizmus idején volt.

Ezenkívül, a Terror Háza Múzeumon kívül az ország számtalan pontján vannak olyan megemlékezőhelyek, akár Budapest kerületeiben is emlékművek, amelyeket a helyi önkormányzatok állítanak és állítottak, nálunk, Rákosmentén is egy nagyon impozáns emlékhely van '56-nak emléket állítva. Én azt gondolom, hogy mindenki Magyarországon, így Budapesten is el tud menni olyan helyre, ahol a kegyeletét lerója, emlékezhetünk például a rákoskeresztúri temetőben is, nagyon sokan járnak oda diákok, ott van a Kisfogház. Tehát nagyon sok olyan nemzeti emlékhelyünk van, amely az '56-os hősöknek kíván emléket állítani.

Tehát a vita ebben van csak közöttünk, hogy fontos dolog, meg kell emlékezni, viszont van olyan hely, vannak olyan helyek, amelyek erre a célra épültek és működnek. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm. Kállai képviselő asszony!

DR. KÁLLAI MÁRIA (Fidesz), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! Folytatva Dunai Mónika gondolatait, teljes

mértékben egyetértek, mint ahogyan a képviselő úrral is abban, hogy kötelességünk a hiteles megtartása az '56-os eseményeknek, kötelességünk továbbadni nemzedékről nemzedékre, kötelességünk megemlékezni tisztességgel. Ez a közös pont.

Közös pont Dunai Mónikával az, hogy itt a Terror Háza, és gyakorlatilag szinte nincs olyan települése Magyarországnak, ahol valamilyen módon ez ne tudna megtörténni, és minden évben meg is történik, nemcsak képben. Például tudok olyan kis falut épp a választókerületemben, ahol létezik a Szabadságharcok Múzeuma, és egy civil közösség működteti. De látjuk mindannyian, ismerjük mindannyian az 1384-es kormányhatározatot, miszerint a Magyar Szabadságharcosok Múzeuma a Citadella sétány megnyitásával együtt gyakorlatilag műben van, hiszen a magyar kormány 2020-ban már döntött erről, és folyamatban van, zajlik a Citadella felújítása, megújítása. Én azt gondolom, hogy maga az a természeti környezet, annak az egész helynek a megújítása az egész szellemiségét is újítja ezzel.

A beruházás az eddigi tudásom szerint ütemezetten zajlik, késlekedés nélkül. Itt a szándék szerint egy 1700 négyzetméter területű kiállítóhely lesz, egy olyan filozófiájú, logikájú kiállítóhely, amely gyakorlatilag az ezeréves történelemnek a kiemelkedő szabadságküzdelmét mutatja be, tulajdonképpen összefüggésében. Azt gondolom, hogy valós az, hogy az államalapítás óta ennek a nemzetnek a szuverenitásgondolata nemcsak napjainkban kérdés, hanem, én nem vagyok történész, de a történelmet végignéve mindig is kérdés. Tényleg az a célja ennek az épülő, készülő múzeumnak, hogy mindezt hitelesen, ámde a mai kor követelményeinek megfelelően mutassa be.

Én azt gondolom, hogy ez kiemelt figyelmet fog adni és kíván is adni 1956 tisztességének, emlékének. 2025. december 31-e az elkészülési határidő. A kormányt illetően a Miniszterelnökséget vezető miniszter a felelőse, ami az operatív megvalósítást illeti, azt gondolom, hogy Fodor Gergely munkáját és csapatának munkáját ismerjük. Tehát a dolog műben van, egy olyan Magyar Szabadságharcok Múzeuma megvalósítása, amely, azt gondolom, hogy a fővárosban, azt gondolom, hogy nagyon-nagyon-nagyon megfelelő módon fogja mindezt szolgálni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kíván-e még valaki hozzászólni? *(Jelzésre:)* Szabó Szabolcs képviselő úr, parancsoljon!

SZABÓ SZABOLCS (Momentum): Köszönöm szépen. Egyrészt jelezném, hogy mi támogatni fogjuk az előterjesztést. Mi azt gondoljuk, hogy azok mellett a lehetőségek mellett, amit a képviselő asszonyok említettek, az '56-os események voltak olyan súlyúak a magyar történelemben, ami lehetőséget biztosít arra, vagy kicsit keményebben fogalmazok, kötelességünkké teszi, hogy még inkább, még többször, még több alkalommal, még több helyszínen emlékezzünk meg erről.

Zárójelben megjegyzem, hogy többek között ennek okán is én minden ilyen alkalommal el fogom mondani, hogy a mai napig én ezt személyesen nagyon fájdalom, hogy a Nagy Imre-szobrot innen, a Kossuth tér sarkáról, az ország egyik legfrekvenciáltabb helyéről elsuvasztották a Jászai Mari térre. Annak itt lett volna a helye, most is itt lenne a helye, meg a jövőben is itt lett volna a helye, és én ezt rettentően sajnálom, hogy ez most már nincs itt. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Van-e további hozzászólási szándék? *(Senki sem jelentkezik.)* Ilyet nem látok. Akkor engedtessek meg, hogy jómagam is tegyek néhány észrevételt ezzel kapcsolatban.

Itt, a Kossuth téren is van egy '56-os emlékhely, csak szólok a képviselő úrnak *(Szabadi István: Tudom.)*, hogy ez kellően méltó helynek tűnik, legalábbis remélem. Számos városban, Mosonmagyaróváron, Salgótarjában, Debrecenben van '56-os

múzeum, egyszerűen azért, mert az '56-os események, ha csak a kronológiát nézzük, ott kezdődtek, időben hamarabb volt ott, mint Budapesten. A Debreceni Egyetem mellett van kifejezetten emlékhely is ehhez kapcsolódóan felállítva, tehát elég sok helyen van, hál' istennek.

Én azt gondolom, hogy ha azt, amit Kállai képviselő asszony elmondott, komolyan vesszük, akkor nyugodtan mondhatjuk, hogy a képviselő úr végül is nyitott kapukat döngtet, tehát amit ön szeretne, hogy legyen egy méltó emlékezőhely, kiállítási tér és így tovább, ez az, ami készül. Ahogy én ezt érzékelem, ez hamarosan el is készül. Úgyhogy én személy szerint, még egyszer mondom, ez kizárólag az én privát véleményem, én okafogyottnak látom a felvetést, de természetesen a bizottságnak kell erről szavazni.

Határozathozatal

Úgyhogy, tisztelt bizottság, a javaslatról kell dönten. Kérdezem, hogy ki támogatja a H/5787. számú önálló indítvány tárgysorozatba vételét. Aki igen, kérem, kézfelemeléssel jelezze! *(Szavazás.)* 3 igen. Ki az, aki nem támogatja? *(Szavazás.)* 11 nem. Ki az, aki tartózkodott? *(Szavazás.)* 1 tartózkodással a bizottság nem támogatta. Köszönöm szépen.

Egyebek

Tisztelt Bizottság! Ezzel napirendi pontjaink és az ülés végére értünk. Köszönöm mindenkinek a részvételt. *(Jelzésre:)* Bocsánat! Hiller képviselő úr, egyebek. *(Dr. Hiller István: Így van!)* Parancsoljon!

DR. HILLER ISTVÁN (MSZP): Két, egymáshoz nem tartozó ügy. Az egyik csak az elnök úrnak egy megjegyzésére, hogy a kutatói hálózat ügyében a Magyar Tudományos Akadémia éves beszámolója alkalmával lehet hozzászólni.

ELNÖK: Nem ezt mondtam.

DR. HILLER ISTVÁN (MSZP): Akkor legyen szíves megismételni, nem lehetett érteni pontosan, vagy én legalábbis nem értettem. Legyen szíves még egyszer elmondani!

ELNÖK: Én csak azt mondtam Szabadi képviselő úrnak címezvén, hogy ezeket a beszámolókat mi nem láttuk, következésképpen az a vélemény, amit ki tudunk alakítani, így nyilvánvalóan nem teljes, mert nem ismerjük az Akadémia álláspontját.

DR. HILLER ISTVÁN (MSZP): Világos! Akkor nem értettem jól.

A másik, ami a bizottság egészét meg a naptárainkat illeti, hogy ha valami felvilágosítást vagy információt kapnánk, nyilván mindannyian, kormánypárt és ellenzék, megértem, de ettől még jó lenne tudni, hogy mégis mi a helyzet.

Tehát, ha jól értem, ma délután elmarad Pintér miniszter úr beharangozott éves beszámolója, cserébe parlamenti ülésnap van meg lesz csütörtökön is. Azt az információt, illetve írásos értesítést kaptuk, hogy Pintér miniszter úr a jövő héten hétfő délután jön, de még nem kaptunk arról információt, ami azért mégiscsak várható, hogy a kultúráért felelős miniszterrel, Csák miniszter úrral mi az ábra. Csak kellene tudni valamit, mert amennyire lehet, kérünk információt. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Tisztelt Képviselő Úr! Valóban így van, hogy Pintér miniszter úrral azt egyeztetettük, hogy a mai napon, aztán neki közbejött egy kormányzati elfoglaltság. Kettő

órára mennie kell a miniszterelnökhöz, gyakorlatilag nem fért volna bele időben. Valóban, eltoljuk szándékaink szerint, reméljük, hogy - hogy is mondjam - az általunk tervezett programokat egyéb tényezőket nem írják felül. Tehát szándékaink szerint 4-én délután, és délelőtt...

DR. HILLER ISTVÁN (MSZP): Ezt már Pintér miniszter úr is tudja?

ELNÖK: Az információkat megküldtük, hogy legyen kedves. *(Dr. Hiller István: Aha!)* Bízunk benne, hogy így lesz. Ugyanezen a napon délelőttre tervezzük Csák miniszter úr meghallgatását, az a mostani tudásunk szerint 9 óra 30 perces kezdést jelentene. Tehát ez azt igényli majd, hogy mindenki kellően korán ébredjen, ha szabad így fogalmazni. Remélhetőleg egyéb, mondjuk azt, hogy üléseléssel összefüggő házbizottsági döntések nem írják felül, de ezt nem áll módomban befolyásolni.

DR. HILLER ISTVÁN (MSZP): Értem, csak azt kértem, hogy amit az elnök úr vagy a bizottság tud, arról tudhassunk, mert...

ELNÖK: Természetesen. Én ennél többet most nem tudok mondani. Remélem, hogy így is lesz. Nem tudom, hogy ez így elegendő volt-e. Sajnos nem tudok több biztosat mondani.

DR. HILLER ISTVÁN (MSZP): Megértettem.

Az ülés berekesztése

ELNÖK: Köszönöm szépen. Akkor, ha egyéb felvetés nincsen, még egyszer megköszönöm mindenkinek a részvételt, és további szép napot kívánok!

(Az ülés befejezésének időpontja: 11 óra 44 perc)

Dr. Pószán László
a bizottság elnöke

Jegyzőkönyvvezető: Farkas Cecília